

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาสภาพการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้

1. การบริหารการศึกษา
2. การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย
3. บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษา
4. มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปี พ.ศ. 2553

- 4.1 ด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- 4.2 ด้านบุคลากร
- 4.3 ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย
- 4.4 ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร
- 4.5 ด้านการมีส่วนร่วม และสนับสนุนจากทุกภาคส่วน
- 4.6 ด้านการส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การบริหารการศึกษา

ยุคปัจจุบัน โลกวิวัฒนา เป็นสังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-Based Society and Economic) ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างรวดเร็ว การบริหารจัดการ ในทุกวิชาชีพ จำเป็นต้องปรับตัวอย่างมาก จึงจำเป็นไปสู่ความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้าการบริหารการศึกษา กีฬา เด็กนักเรียน เป็นต้องปรับเปลี่ยนแนวทางในการดำเนินการ จึงจะทำให้การศึกษารุ่งเรือง เป็นที่ยอมรับ ไม่ใช่แค่การสอน แต่เป็นการสร้างคุณภาพชีวิต ให้กับเด็กนักเรียน ให้เข้มแข็ง อดทน และมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสืบทอดภารกิจของบรรพบุรุษ ให้คงอยู่ ตลอดกาล

1. ความหมายของการบริหารการศึกษา

การบริหารเป็นส่วนสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของหน่วยงานเพื่อการบริหาร เป็นกระบวนการในการจัดสรรทรัพยากร และทำให้คนสามารถปฏิบัติงานตามภารกิจขององค์กร เป็นกระบวนการในการจัดสรรทรัพยากร และทำให้คนสามารถปฏิบัติงานตามภารกิจขององค์กร ไปสู่วัตถุประสงค์และเป้าหมาย การเรียนรู้เรื่องการบริหารจะช่วยให้องค์การสามารถกำหนด วัตถุประสงค์ เป้าหมายของงาน บุคลากรตลอดจนกลไกการดำเนินงานอย่างเหมาะสมในการบริการ เป็นการใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการนำเสนอทรัพยากรการบริหารมาประกอบกันตามกระบวนการบริหารให้บรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของ การบริหาร ดังนี้

เยาวพา เดชะคุปต์ (2549 : 10) ได้ให้ความหมายการบริหารว่าเป็นการบริหาร ใช้ทรัพยากรให้มีประโยชน์มากที่สุด และบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาในเชิงระบบแล้วจะเห็นว่า การบริหารเป็นเรื่องของขั้นตอนระหว่างทรัพยากร กระบวนการและผลผลิต สำหรับทรัพยากรนั้นอาจครอบคลุมไปถึง คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ การ จัดการ ส่วนผลผลิตนั้นย่อมมุ่งตรงไปที่ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณภาพหรือกำไร ทั้งนี้ผลผลิต จะเป็นไปได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ยอมเข้าอยู่กับกระบวนการ หรือวิธีการที่จะนำมาใช้ในการ บริหาร

อาทิตย์ แก้วณี (2551 : 12) กล่าวไว้ว่า การบริหาร หมายถึง การจัดการของสถาบัน ต่าง ๆ ซึ่งออกแบบไว้เพื่ออำนวยการ ให้เกิดการสอน และการเรียน ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการ ดำเนินการจัดการเรียนการสอน แต่ไม่ใช่ดำเนินการเอง ดังนั้นบุคลากรทุกคนที่อยู่ในระบบของ โรงเรียนต้องร่วมมือกันเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ กิจกรรมการบริหารต่าง ๆ จำต้องออกแบบเพื่อให้ เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนด้วย

จำเนียร พลหาญ (2553 : 3) ได้ให้ความหมายของการบริหารและการศึกษา คือ การที่ บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาในสังคม โดยใช้ทรัพยากรการบริหารอย่างมี ประสิทธิภาพจากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อให้คนในสังคม เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและสามารถ ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

เซอร์จิโอวานนี (Sergiovanni, 1980 : 5) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการ ทำงานร่วมกันกับผู้อื่นให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

เอนริเชย์ และ บลานชาร์ด (Hersey & Blanchard, 1982 : 3) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การบริหารงานที่ปฏิบัติโดยอาศัยผู้อื่นให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เทอร์เมอร์ธอร์น (Shermerhorn, 1996 : 4) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง ศิลปะของการ การทำงานให้สำเร็จ โดยใช้บุคคลอื่นให้เป็นผู้กระทำส่วนอีกความหมาย หมายถึง กระบวนการ

วางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุม กำลังความพยายามของสมาชิกในองค์การและใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จของป้าหมายขององค์การที่ได้กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึง ศิลปะ เทคนิค พฤติกรรมในการสั่งการเพื่อให้บุคคล อื่นร่วมมือดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างโดยย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ที่บุคคลดังกล่าว ตั้งเป้าหมายไว้เมื่อพิจารณาในเชิงระบบแล้วจะเห็นได้ว่า การบริหารเป็นเรื่องของขั้นตอนระหว่าง ทรัพยากร กระบวนการและผลผลิตสำหรับทรัพยากรนั้น อาจครอบคลุมไปถึง คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ การจัดการ ส่วนผลผลิตนั้นย่อมมุ่งตรงไปที่ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณภาพ หรือผล กำไร ทั้งนี้ผลผลิตจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ยอมเข้าอยู่กับกระบวนการ หรือวิธีที่จะนำมาใช้ในการบริหาร

2. หลักการบริหารการศึกษา

การบริหารการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและบรรลุตามเป้าหมาย ผู้บริหารต้องมี หลักการบริหารวิชาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา ได้วางหลักการบริหาร การศึกษาไว้ดังนี้

ราชบัชย์ เปรมปีรดี (2543 : 87 - 88) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรม ต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกัน ดำเนินการเพื่อพัฒนาเยาวชน ประชาชน หรือสมาชิกของสังคม หนึ่ง ๆ ในทุก ๆ ด้าน เช่น ความสามารถ เอกคติ พฤติกรรม ค่านิยม หรือคุณธรรมในด้านสังคม หนึ่ง ๆ ในทุก ๆ ด้าน เช่น ความสามารถ เอกคติ พฤติกรรม ค่านิยม หรือคุณธรรมในด้านสังคม โดย การเมือง เศรษฐกิจ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกที่ดี และมีประสิทธิภาพของสังคมโดย กระบวนการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นระเบียบแบบแผนทั้งในและนอกโรงเรียน

ชาญชัย อาจินสมานาجار (2544 : 39 - 40) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การทำงานร่วมมือกัน การช่วยให้คนหน้าใหม่ในเป้าหมายและวัตถุประสงค์การศึกษาการให้บริการ การทำงานร่วมมือกัน การช่วยให้คนหน้าใหม่ในเป้าหมายและวัตถุประสงค์การศึกษาการให้บริการ สังคม การเข้าไปเกี่ยวข้องกับมนุษย์ เช่น ครู นักเรียน ผู้ปกครองและประชาชน และให้เกิดความ ร่วมมือระหว่างบุคคลเหล่านี้ การใช้ทรัพยากรให้ได้ประโยชน์มากที่สุด สำหรับการศึกษาและ ร่วมมือระหว่างบุคคลเหล่านี้ การใช้ทรัพยากรให้ได้ประโยชน์มากที่สุด สำหรับการศึกษาและ วัตถุประสงค์ของมัน โดยผ่านทางวิธีการของการจัดองค์การ การสั่งการ การอำนวยความสะดวก และปรับปรุงการทำงาน ทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา

ปราษญา กล้าหาญ และสมศักดิ์ คงเที่ยง (2545 : 12 - 15) กำหนดหลักการบริหารไว้ 9 ประการ หรืออาชุดทั้งเก้าประการของการบริหารการศึกษามีดังนี้ ความเข้าใจในการนำนโยบาย ไปปฏิบัติ การใช้อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ความสามารถในการคาดคะเนและจัดทำแผนงาน ความสามารถในการจัดโครงสร้างและระบบงาน ความสามารถ ในการจัดบุคลากรในหน่วยงาน ความสามารถในการอำนวยการ การเป็นผู้นำการร่วมมือประสานงาน การประชาสัมพันธ์ ความสามารถในการอำนวยการ

และความสามารถในการจัดทำรายงานประเมินผล ในการปฏิบัติงาน ความสามารถในการจัด
ควบคุมทรัพยากรค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน

สำนักงานปฎิรูปการศึกษา (2545 : 14 - 16) ระบุว่าปัจจุบันการบริหารองค์กรภาครัฐ
และเอกชนนิยมให้หลักการบริหารการจัดการที่ดี (Good Governance) หรือนักวิชาการบางคน
เรียกว่า หลักธรรมาภิบาล หลักธรรนบัง ซึ่งเป็นหลักการบริหารจัดการที่ดี ได้กำหนดไว้ใน
ระเบียนสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี
พ.ศ. 2542 ระเบียบดังกล่าวพยายามสะท้อนภาพการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรซึ่งเริ่มจากการ
เริ่กของธนาคารโลกให้ประเทศไทยเงินกำหนดครุปแบบการบริหารจัดการที่ดี ให้เป็นหลัก
ปฏิบัติ ที่ช่วยประกันว่าผู้บริหารได้ดำเนินการบริหารด้านความรับผิดชอบและนำไปสู่เป้าหมาย
ความสำเร็จขององค์กรอย่างแท้จริง เป้าหมายดังกล่าวรวมไปถึงความรับผิดชอบ การเปิดเผย
โปร่งใส การมีส่วนร่วมหลักธรรมาภิบาลตามระเบียนสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวนี้
ได้ระบุหลักการไว้ 6 ประการ สามารถใช้ได้ทั้งหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชน ดังนี้

1. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและ เป็น

ธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจกันปฏิบัติตามกฎหมายและกฎข้อบังคับ
เหล่านี้ โดยถือว่าเป็นการปกคล้องภายในกฎหมายให้ตามอำเภอใจหรืออำนาจของตัวบุคคล
เหล่านี้

2. หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นความถูกต้องด้วยความโดยร่วมกันขององค์กร ให้

เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดหลักการนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคม และส่งเสริม
สนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยันอดทน
มีรับรู้และเข้าใจ ประพฤติตนเป็นนิสัยประจำตัว

3. หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันคนในชาติ

โดยการปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวิธีให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลที่ราบรื่นได้
สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจน ได้

4. หลักความมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรัฐและ

เสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาความสำคัญของประเทศ ไม่ว่าด้วยแข็งแกร่ง
คิดเห็น การให้ส่วนราชการ ภาระ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติหรืออื่น ๆ

5. หลักความรับผิดชอบ ได้แก่ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ เพื่อให้รับผิดชอบต่อ
สังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการ

เคารพความคิดเห็นที่แตกต่างกันและก้าวที่จะยอมรับผลงานการกระทำการของตน

6. หลักความคุ้มค่า “ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวมแก่ส่วนรวม โดยยั่งคงให้กับไทยมีความประยุกต์ใช้ของอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและการบริการที่มีคุณภาพ สามารถแข่งขันในเวทีโลก และรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน”

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า บริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกัน ดำเนินการเพื่อพัฒนาเยาวชน ประชาชน หรือสมาชิกของสังคมหนึ่ง ๆ ในทุกด้าน และบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ

3. กระบวนการบริหารการศึกษา

กระบวนการบริหารเป็นแนวทางเทคนิค หรือวิธีการที่ผู้บริหารใช้ปฏิบัติการกิจให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย มีผู้เสนอกระบวนการบริหารไว้ดังนี้ ဂุลลิกและเออร์วิค (Gulick and Urwick. 1973 : 48-47) ได้สรุปกระบวนการบริหาร

ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 7 ประการ เรียกย่อ ๆ ว่า “POSDCoRB” ดังนี้

1. การวางแผนการดำเนินการ (P = Planning)

2. การจัดโครงสร้าง (O = Organizing)

3. การจัดบุคลากร (S = Staffing)

4. การวินิจฉัยสั่งการ (D = Directing)

5. การประสานงาน (Co = Coordinating)

6. การรายงาน การประชาสัมพันธ์ (R = Reporting)

7. การจัดงบประมาณ (B = Budgeting)

รองบิน และ เกลล์เตอร์ (Robbins & Coulter. 2003 : 7) กล่าวถึงทฤษฎีการบริหารตามแนวคิดของ อองรี ฟายอล (Henri Fayol) ใน 5 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ด้านการวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดเป้าหมาย และกลยุทธ์ ตลอดจนแนวทางปฏิบัติในการดำเนินงาน

ด้านที่ 2 ด้านการจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง การกำหนดภาระงานที่จะต้องปฏิบัติ กำหนดบุคคลที่จะปฏิบัติ ตลอดจนวิธีในการปฏิบัติงาน

ด้านที่ 3 ด้านการสั่งการ (Commanding) หมายถึง การกำหนดให้ปฏิบัติงานตามแผนงานที่วางไว้ล่วงหน้าในการปฏิบัติงาน

ด้านที่ 4 ด้านการให้ความร่วมมือ (Coordinating) หมายถึง การปฏิบัติงานโดยพร้อมเพรียงกันทุกฝ่าย และเป็นไปในทิศทางเดียวกันในการดำเนินงาน

ด้านที่ 5 ด้านการควบคุม (Controlling) หมายถึง การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ตลอดจนการใช้การเดินเร่งเพื่อกระตุ้นการปฏิบัติงาน

เบทเตอร์เมน และ สเนลล์ (Bateman & Snell, 2004 : 405) กล่าวถึงทฤษฎีการจูงใจใน

การปฏิบัติงานของ มาสโลว์ (Maslow) ภายใต้สมมติฐาน ดังนี้ คือ

1. มนุษย์มีความต้องการและเป็นความต้องการที่ไม่สิ้นสุดขณะความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเข้ามาแทนที่ไม่มีวันสิ้นสุด
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพุทธิกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพุทธิกรรมที่ต้องการ
3. ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนความสำคัญเรียงลำดับจากความ

ต้องการขั้นพื้นฐานจนถึงความต้องการสูงยอด 5 ประการ คือ

3.1 ความต้องการทางกาย

3.2 ความต้องการความปลดภัยและมั่นคง

3.3 ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของหรือความต้องการทางสังคม

3.4 ความต้องการความสำเร็จ เกียรติยศ ชื่อเสียง

3.5 ความต้องการความสำเร็จ ตามความรู้สึกนึกคิด และทางความสำเร็จ การ

ได้รับการยกย่อง การเจริญเติบโต และความเจริญก้าวหน้าในงาน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า กระบวนการการบริหาร คือ วิธีการที่ผู้บริหารใช้ปฏิบัติการ

ให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย โดยการวางแผน การจัดองค์กรการจัดสรร
คนการนำ การปฏิบัติ การควบคุมงาน การรายงานผล การจัดสรรงบประมาณ

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

1. ความหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546 : 50) ให้ความหมายของ การจัดการศึกษาปฐมวัย หมายถึง การจัดในสถานะของการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษาแก่เด็ก ทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละ บุคคล เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ในการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยต้องอาศัยแนวคิดและหลักการ เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อให้การจัด การศึกษานำรезультатตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และ ให้สรุปแนวคิดในการจัดการศึกษา ก่อน ประคณศึกษาต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. เด็ก การจัดการศึกษาต้องให้ความสำคัญกับเด็กในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู การปฐกพัฟ การฝึก และการให้เด็กได้ปฏิบัติจริง สิ่งแวดล้อมและสิ่งที่ช่วยเสริมสร้าง การเรียนรู้ของเด็ก

2. ผู้บริหาร จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของเด็ก หลักสูตร ก่อนประณีตศึกษา หลักการจัดการศึกษาอย่างละเอียด การเลือกครุและผู้ปฏิบัติงานกับเด็ก ได้อย่างเหมาะสม ลังเสริมให้ครุและผู้ปฏิบัติงานกับเด็ก ให้อย่างเหมาะสม ลังเสริมให้ครุและผู้ปฏิบัติงาน กับเด็กพัฒนาความรู้ให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

3. การดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องเหมาะสม ได้แก่ การจัดอาคาร สถานที่มีครุอนุบาล วิชาการอบรมเลี้ยงดู เครื่องเล่น เครื่องใช้วัสดุอุปกรณ์ การจัดกิจกรรมประจำวัน และความร่วมมือกับผู้ปกครองและบุนชน เพื่อการพัฒนาและการให้การศึกษาแก่เด็ก

4. การปรับปรุงหลักสูตร ใน การจัดการศึกษาระดับก่อนประณีตศึกษา ได้มีการ พัฒนาแนวการจัดการสอนการณ์ โดยปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรปฐมวัย

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาปฐมวัย หมายถึง การจัดในสถานะของการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษาแก่เด็กทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข

2. จุดมุ่งหมายของการบริหารการศึกษาระดับปฐมวัย

การจัดการศึกษาปฐมวัยประกอบด้วยงานหลัก 6 งาน แต่ละงานมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2546 : 56 – 58)

1. การบริหารงานด้านวิชาการ งานบริหารงานด้านวิชาการเป็นงานหลักที่สำคัญที่สุด จุดมุ่งหมายของการบริหารด้านวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาปฐมวัย มีดังนี้

- 1.1 เพื่อวางแผนในการดำเนินงานการจัดชั้นเด็กเล็กของโรงเรียน
- 1.2 เพื่อจัดทำโครงการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตรและปรับปรุงให้ให้

เหมาะสม

1.3 เพื่อจัดทำสื่อการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอน

- 1.4 เพื่อนิเทศและควบคุมการสอนของครุให้ดำเนินไปตามโครงการ
- 1.5 เพื่อจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการส่งเสริมการเรียนการสอน
- 1.6 เพื่อดำเนินการวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัยให้ถูกต้อง

ตามที่กำหนดไว้ในคู่มือครุ

- 1.7 เพื่อสนับสนุนให้มีการค้นคว้า ทดลอง ปรับปรุงวิธีการสอน
2. งานด้านบุคลากร การบริหารงานบุคคลภายในโรงเรียนเป็นหัวใจของการบริหาร
เพื่อผลงานทุกชนิดของหน่วยงานทุกประเภทในโรงเรียนจะดำเนินไปด้วยอย่างมีประสิทธิภาพ และ
สำเร็จตามเป้าหมาย มีจุดมุ่งหมายที่ควรยึดในการบริหารดังนี้
- 2.1 เพื่อกำหนดแนวทางเกี่ยวกับบุคคลที่จะต้องดำเนินงานของปฐมวัยเป็น
แนวทางปฏิบัติของบุคคลที่รับผิดชอบ
- 2.2 เพื่อจัดแบ่งหน่วยงานที่จะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะเกี่ยวกับการเรียน
การสอน
- 2.3 เพื่อการบังคับบัญชาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโครงการจัดการศึกษาปฐมวัย
ซึ่งรวมถึงการที่จะให้บุคลากรทำงาน โดยความเข้าใจและให้ได้ผลดี
- 2.4 เพื่อความคุณให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องปฏิบัติงานตามแผนและนโยบาย
3. งานบริหารด้านกิจกรรมนักเรียน งานบริหารด้านกิจการนักเรียนเป็นงานที่
เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ มีจุดมุ่งหมายในการบริหารดังนี้
- 3.1 เพื่อศึกษา กฏ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงาน
เรื่องการจัดชั้นเรียนในระดับปฐมวัย
- 3.2 เพื่อจัดทำเขตบริการของโรงเรียนที่สามารถให้บริการเรื่องการปีดหันเด็ก
ปฐมวัยของโรงเรียนแก่พุทธ
- 3.3 เพื่อจัดการบริหารเรื่องสุขภาพ อาหารกลางวัน
- 3.4 เพื่อปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียนในวันเปิดเรียนวันแรก
- 3.5 เพื่อส่งเสริมกิจกรรมให้เด็กปฐมวัยมีวัฒนธรรมและจริยธรรมที่ดี
4. งานบริหารด้านธุรการ การเงินและพัสดุ งานบริหาร โรงเรียนนอกจากจะเป็น
การปรับปรุงยกระดับของโรงเรียนตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา การปฏิบัติงานในกิจการประจำวัน
ทุกอย่างต้องถูกต้องตามหลักวิชาการ และระเบียบต่าง ๆ ดังนี้ในการจัดการศึกษาปฐมวัยมี
จุดมุ่งหมายดังนี้
- 4.1 เพื่อดำเนินงานสารบรรณให้เป็นไปโดยเรียบร้อย
- 4.2 เพื่อความคุ้มครองการดำเนินงานทั่วไป โดยเฉพาะการดำเนินงานในส่วนที่
เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยให้เป็นไปตามแผนของทางราชการ
- 4.3 เพื่อความคุ้มครองให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเงิน พัสดุ ครุภัณฑ์ประจำ
โรงเรียนดำเนินไปอย่างถูกต้องตามระเบียบทางราชการ

4.4 เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และประสานงานระหว่างโรงเรียน และหน่วยงานอื่น ๆ ในด้านงานธุรการ การเงินและพัสดุ

5. งานบริหารด้านอาคารสถานที่ จุดหมายของการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยในการบริหารด้านอาคารสถานที่มีดังต่อไปนี้

5.1 เพื่อจัดห้องเรียนและสถานที่ที่จะส่งเสริมการเรียนการสอน

5.2 เพื่อคุ้มครอง รักษา และปรับปรุงอาคารสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย และจัดหาอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนของเด็กปฐมวัย

6. งานบริหารด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การจัดการศึกษาปฐมวัยในด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เน้นที่การให้ชุมชนเกิดความรู้สึกว่าโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน จะต้องให้ความร่วมมือและช่วยเหลือ ในขณะเดียวกันชุมชนก็จะได้รับประโยชน์จากโรงเรียนด้วย ดังนั้นจึงมีจุดมุ่งหมายดังนี้

6.1 เพื่อให้บุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนมีบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จัดโรงเรียนให้เป็นศูนย์พัฒนาชุมชนในด้านต่าง ๆ ตัวเด็กจะเป็นศูนย์กลางที่ดีในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยเฉพาะเด็กปฐมวัย โรงเรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์ได้ง่าย

6.2 เพื่อประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้ชุมชนได้ทราบถึงการดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ทำให้ชุมชนทราบถึงปัญหาและความต้องการของโรงเรียน ในโอกาสที่โรงเรียนจะต้องได้รับความช่วยเหลือสะท้อนขึ้น (เยาวภา เดชะคุปต์. 2542 : 53 – 59)

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการบริหารการศึกษาระดับปฐมวัย ประกอบด้วยงานหลัก 6 งาน ที่สำคัญ คือ การบริหารงานด้านวิชาการ งานด้านบุคลากร งานบริหารด้านกิจการ นักเรียน งานบริหารด้านธุรการ การเงินและพัสดุ งานบริหารด้านอาคารสถานที่ และ งานบริหารด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เป็นต้น

3. หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย

คู่มือศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2547 : 7-8) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยไว้ว่า เด็กทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับการอบรมเดี่ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการตลอดจนการเรียนรู้อย่างเหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดู หรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเดี่ยงดู และให้การศึกษาเด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาศักยภาพ โดยกำหนดหลักการ ดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท

2. มีดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิชีวิตของเด็กตามสภาพพื้นที่ของชุมชน ตั้งคุณและวัฒนธรรมไทย
3. พัฒนาเด็กโดยผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย
4. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ

และความสุข

5. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็กหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ขวบนั้นเป็นหลักการที่คำนึงถึงการพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวมเพื่อโอกาสในการพัฒนาเด็กทุกด้าน ตามลำดับขั้นตอนของ การพัฒนา อย่างสมดุลและเต็มตามศักยภาพ การจัดการศึกษาปฐมวัยยังเน้นการส่งเสริม กระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการอบรมเด็กทุกประเททั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิเศษ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลและเน้นเด็กเป็นสำคัญ ชุมชนเป็นผู้เข้มแข็งของคุณภาพรู้ ต่าง ๆ ให้แก่เด็ก ทั้งยังเปิดโอกาสให้เด็กได้รับการพัฒนาโดยผ่านการเล่นซึ่งเป็นการพัฒนาการตาม ธรรมชาติของเด็ก และผ่านกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยเด็กโดยมีผู้ใหญ่เป็นแบบอย่างที่ดีของการ เรียนรู้ การจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ใน การเรียนรู้ที่สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข ซึ่งต้องได้รับการประสานความร่วมมือจากครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษา

จากหลักการศึกษาปฐมวัย สรุปได้ว่า การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิด จนถึง 5 ปี ซึ่งอยู่บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูที่ดี ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของ ทุกคนและเพื่อพัฒนาภัณฑ์การเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กทุก ๆ ด้าน คือด้านร่างกาย อารมณ์ ตั้งคุณ จิตใจและสติปัญญา

บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษา

การนำหลักสูตรปฐมวัยสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพตามจุดหมายของหลักสูตร ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรในระบบสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้สอน พ่อแม่ หรือ ผู้ปกครอง และชุมชน มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็ก (สำนักวิชาการและ มาตรฐานการศึกษา. 2547 : 111-115)

1. บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัย

การจัดการศึกษาแก่ปฐมวัยในระบบสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดผู้บริหาร ควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1.1 ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาปฐมวัย

- 1.2 คัดเลือกบุคลากรที่ทำงานร่วมกันเด็ก เช่นผู้สอน ครุพี่เดี้ยงอย่างเหมาะสม
- 1.3 สร้างเสริมทางบริการทางการศึกษาให้เด็กเข้าเรียนอย่างทั่วถึงและเสมอภาคและ

ปฏิบัติ

- 1.4 สร้างเสริมให้ผู้สอนและผู้ปฏิบัติงานกับเด็กพัฒนาตนเองมีความก้าวหน้าอยู่

สมอ

- 1.5 เป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยร่วมให้ความเห็นชอบกำหนด
วิสัยทัศน์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กทุกช่วงอายุ
- 1.6 สร้างความร่วมมือและประสานกับบุคลากรทุกฝ่ายในการจัดทำหลักสูตร

สถานศึกษา

- 1.7 สนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมตลอดจนสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการ

เรียนรู้

- 1.8 นิเทศ ติดตาม กำกับ การใช้หลักสูตรและให้มีการประเมินการใช้หลักสูตรให้
สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก
- 1.9 กำกับให้มีการประเมินคุณภาพในสถานศึกษาและนำผลการประเมินไปใช้ใน
การพัฒนาคุณภาพเด็ก โดยถือว่าเด็กมีความสำคัญ กระบวนการจัดการศึกษาต้อง^๑
ส่งเสริมให้เด็กสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ สอดคล้องกับพัฒนาการและเต็มตามศักยภาพ
ดังนั้นผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวบรรลุอย่างมี
ประสิทธิภาพผู้สอนจึงควรมีบทบาท/หน้าที่ ดังนี้

2. บทบาทผู้สอนระดับปฐมวัย

การพัฒนาคุณภาพเด็ก โดยถือว่าเด็กมีความสำคัญ กระบวนการจัดการศึกษาต้อง^๑
ส่งเสริมให้เด็กสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ สอดคล้องกับพัฒนาการและเต็มตามศักยภาพ
ดังนั้นผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวบรรลุอย่างมี
ประสิทธิภาพผู้สอนจึงควรมีบทบาท/หน้าที่ ดังนี้

1. บทบาทในฐานะผู้สร้างการเรียนรู้

- 1.1 จัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กกำหนดขึ้นด้วยตัวเอง และผู้สอนกับ
เด็กร่วมกันกำหนด โดยเสริมสร้างพัฒนาการเด็กให้ครอบคลุมทุกด้าน
- 1.2 ส่งเสริมให้เด็กใช้ชื่อ มูล ศักยภาพของเด็ก และหลักวิชาการ ในการผลิต
การกระทำ หรือหาคำตอบในสิ่งที่เด็กเรียนรู้อย่างมีเหตุผล
- 1.3 กระตุ้นให้เด็กร่วมคิด แก้ปัญหา ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเองด้วยวิธี
การศึกษาที่นำไปสู่การฝึก และพัฒนาตนเอง

- 1.4 จัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างเสริมให้เด็กทำกิจกรรมได้เต็มตามศักยภาพและความต้องของแต่ละบุคคล
- 1.5 สอดแทรกการอบรมด้านจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ
- 1.6 ใช้กิจกรรมการเล่นเป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กหัดเป็นไปอย่างมี

ประสิทธิภาพ

- 1.7 ใช้ปฏิสัมพันธ์ที่คิดระหว่างผู้สอนและเด็กในการดำเนินกิจกรรมการเรียน การสอนอย่างสม่ำเสมอ
- 1.8 จัดการประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริงและนำผล การประเมินมาปรับปรุงคุณภาพเด็กเต็มตามศักยภาพ

2. บทบาทในฐานะผู้ดูแลเด็ก

- 2.1 สังเกตและส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และ สติปัญญา
- 2.2 ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน
- 2.3 ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น มีความภูมิใจในตนเองและกล้าแสดงออก
- 2.4 ฝึกการเรียนรู้หน้าที่ ความมีวินัย และการมีนิสัยที่ดี
- 2.5 จำแนกพฤติกรรมเด็กและสร้างเสริมลักษณะนิสัยและแก้ปัญหาเฉพาะบุคคล

2.6 ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา บ้าน และชุมชนเพื่อให้เด็กได้ พัฒนาเต็มตามศักยภาพและมีมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3. บทบาทในฐานะนักพัฒนาเทคโนโลยีการสอน

- 3.1 นำนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการสอนมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพ บริบทสังคม ชุมชน และท้องถิ่น
- 3.2 ใช้เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่เด็ก
- 3.3 จัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงทัศนาหลักสูตร /กระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาสื่อการเรียนรู้
- 3.4 พัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีคุณลักษณะของผู้เรียนรู้ มีวิสัยทัศน์และทันสมัยทันเหตุการณ์ในยุคของข้อมูลฯลฯ สาระ

4. บทบาทในฐานะผู้บ่มารยาทดักสูตร

4.1 ทำหน้าที่วางแผนกำหนดหลักสูตรหน่วยการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้

4.2 จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญให้เด็กมีอิสระในการเรียนรู้ทั้งกายและใจ เปิดโอกาสให้เด็กเล่น/ทำงานและเรียนรู้ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

4.3 ประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และห้องถีน

3. บทบาทของพ่อแม่หรือผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

การศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการศึกษาที่จัดให้แก่เด็กที่ผู้สอนและพ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องสื่อสารกันตลอดเวลาเพื่อความเข้าใจตรงกันและพร้อมร่วมมือกันในการจัดการศึกษาให้กับเด็กดังนี้ พ่อแม่หรือผู้ปกครองควรเมบบทบาทหน้าที่ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549 : 48)

1. มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษาและให้ความเห็นชอบ กำหนดแผนการเรียนรู้ของเด็กร่วมกับผู้สอนและเด็ก

2. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา และกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กตามศักยภาพ

3. เป็นเครื่องข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้

4. สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น

5. อบรมเด็กๆ เอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการค้านต่าง ๆ ของเด็ก

6. ป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตลอดจนส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยประสานความร่วมมือกับผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

7. เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และมีคุณธรรมนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้

8. มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กและในการประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

4. บทบาทของชุมชน

การปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดให้ชุมชนมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้น ชุมชนจึงมีบทบาทในการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549 : 49)

1. มีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา ในบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา สมาคม / ชมรมผู้ปกครอง
2. มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของสถานศึกษา
3. เป็นศูนย์การเรียนรู้ เครื่องข่ายการเรียนรู้ ให้เด็กได้เรียนรู้และมีประสบการณ์จากสถานการณ์จริง
4. ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษา
5. ตั้งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยาภาระยก และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ
6. ประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน และมีส่วนในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น
7. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ทำหน้าที่เสนอแนะในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

5. ความสำคัญการจัดการศึกษาปฐมวัย

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยหรือระดับก่อนประถมศึกษา ได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยหรือระดับก่อนประถมศึกษา ไว้ดังนี้ วรรณรัตน์ รักวิจัย (2545 : 53) ความสำคัญของการจัดการศึกษาปฐมวัย ก่อ ขึ้นจากการพัฒนาการของเด็กที่พัฒนามาถึงระดับหนึ่งที่จะทำให้เด็กมีความสามารถที่จะเรียนรู้พุทธิกรรมใหม่ ๆ ได้อย่างง่ายโดยที่ไม่ต้องใช้แรงกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีการพัฒนาถึงจุดหนึ่งซึ่งเป็นรากฐานให้ก้าวไปสู่การเรียนรู้ใหม่อีกแห่งหนึ่งมีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546 : 55) ได้ให้ความสำคัญของ การบริหารงานการศึกษาปฐมวัย ต้องมีการจัดระบบงานบริหารในโรงเรียน และศูนย์เด็กเล็กต่าง ๆ

ทั้งนี้เพื่อให้ศูนย์เด็กนั้น ๆ สามารถจัดดำเนินงานได้อย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ กล่าวโดยสรุป การบริหารการศึกษาปฐมวัยมีความสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. มีการดำเนินงานอย่างมีระบบเป็นระเบียบเรียบร้อย
2. ดำเนินงานให้ตรงตามเป้าหมาย ไม่หลงทาง
3. ช่วยให้ประยุกต์ทั้งกำลังคน วัสดุอุปกรณ์ และเวลา
4. บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

กรมวิชาการ (2546 : 1) กล่าวว่า สภาพวิกฤติทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรง ได้สร้างความกดดันให้เกิดความจำเป็นอย่างยิ่งในการปรับเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาของไทยให้สามารถผลิตผู้ที่มีความเป็นมนุษย์สมบูรณ์ มีคุณธรรม จริยธรรม อีกทั้ง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณภาพ จากผลงานทางวิจัย พบว่า เด็กปฐมวัยไทย จำนวนมากถึง 1 ใน 6 มีพัฒนาการล่าช้า ไม่สมวัย โดยมีอัตราส่วนเพิ่มขึ้นตามอายุ แสดงว่าเด็กเหล่านี้ขาดโอกาสการเรียนรู้และการอบรมการเลี้ยงดูที่เหมาะสม รวมทั้งจำนวนเด็กที่มีความต้องการทางการศึกษาพิเศษเพิ่มขึ้น ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงจำเป็นต้อง ทราบถึงปัญหา มีการเฝ้าระวังและดำเนินการให้ความช่วยเหลือเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี ทุกกลุ่ม ตั้งแต่แรกเกิด ตลอดจนมุ่งเน้น การพัฒนาคุณภาพ การจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาการและศักยภาพของเด็ก

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการศึกษาปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน วางแผนในพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปีบนพื้นฐานการอบรมเด็กอย่างต่อเนื่องและการส่งเสริม กระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพภายใต้บริบท สังคมวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และ ความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้าง รากฐานคุณภาพชีวิต ให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม

6. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็ก 3 – 5 ปี

กรมวิชาการ (2546 : 8 -47) ได้อธิบายถึงหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของ กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2546 ไว้ดังนี้ คือ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเด็กอย่างต่อเนื่องและให้การศึกษา เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล

1. จุดหมาย หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี มุ่งให้เด็กมี พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งกำหนดจุดหมาย เป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งกำหนดจุดหมาย เป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้
- 1.1 ร่างกายเจริญเตบ ตามวัย และสุขนิสัยที่ดี
 - 1.2 กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อดีแข็งแรง ให้ได้อย่างคล่องแคล่วและ

ประสานสัมพันธ์กัน

- 1.3 มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข
- 1.4 มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตใจที่ดีงาม
- 1.5 ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการอุป

กำลังกาย

- 1.6 ช่วยเหลือตนเองได้อย่างเหมาะสมกับวัย
- 1.7 รักธรรมชาติ สิงแ魂ล้อม วัฒนธรรมและความเป็นไทย
- 1.8 อุ่นรักกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขและปฏิบัตินเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- 1.9 ใช้ภาษาสื่อสาร ได้เหมาะสมกับวัย
- 1.10 มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหา ได้เหมาะสมกับวัย
- 1.11 มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
- 1.12 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสดงทางความรู้
2. คุณลักษณะตามวัย คุณลักษณะตามวัย เป็นความสามารถตามวัยหรือพัฒนาการ ตามธรรมชาติ เมื่อเด็กมีอายุถึงวัยนี้ ๆ ผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะตามวัยของเด็ก อายุ 3 – 5 ปี เพื่อนำไปพิจารณาจัดประสบการณ์ให้เด็กแต่ละวัย ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ขณะเดียวกันจะต้องสังเกตเด็กแต่ละคน ซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อนำข้อมูลไปช่วยในการพัฒนาเด็ก ให้เด่นตามความสามารถและศักยภาพ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุอาจเร็วหรือ ช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และการพัฒนาจะเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ถ้าสังเกตพบว่า เด็กไม่มี ความก้าวหน้าอย่างชัดเจน ต้องหาเด็กไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์ เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขได้ ทันท่วงที คุณลักษณะตามวัยที่สำคัญของเด็กอายุ 3 – 5 ปี มีดังนี้ เช่น พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ พัฒนาการด้านสังคมพัฒนาการด้านสติปัญญา
3. สาระการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา ซึ่งจำเป็น ต่อการ พัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งนี้สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือ

กระบวนการและคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ความรู้สำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวข้องกับตัวเด็ก บุคคลและสถานที่ที่แวดล้อมเด็ก ธรรมชาติรอบตัว และ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็กที่มีโอกาสใกล้ชิดหรือมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ จะไม่นำเสนอ รอบตัวเด็กที่มีโอกาสใกล้ชิดหรือมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ จะไม่นำเสนอ เนื้อหา การห่อจำในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะหรือกระบวนการจำเป็นต้องบูรณาการ ทักษะที่สำคัญ และจำเป็นสำหรับเด็ก เช่น ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการ ใช้ภาษาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ขณะเดียวกันควรปลูกฝังให้เด็กเกิดเจตคติที่ดี มีค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น รักการเรียนรู้ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น รักการเรียนรู้ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และมีคุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสมกับวัย เป็นต้น และผู้สอนหรือผู้จัดการศึกษา อาจนำสาระการเรียนรู้มาจัดในลักษณะหน่วยการสอนแบบบูรณาการ หรือเลือกใช้วิธีการที่สอดคล้องกับประชญา และหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย สาระการเรียนรู้กำหนดเป็น 2 ส่วนดังนี้

3.1 ประสบการณ์สำคัญ ประสบการณ์สำคัญเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการ พัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญสำหรับ การสร้างองค์ความรู้โดยให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ บุคคลต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว รวมทั้ง ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมไปพร้อมกันด้วย ประสบการณ์สำคัญมีดังนี้

3.1.1 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาด้านร่างกาย ได้แก่ การทรงตัว และการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อใหญ่ การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก การรักษา ทุขภาพ การรักษาความปลอดภัย

3.1.2 ประสบการณ์ที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ได้แก่ -CNTR ศูนย์ริยาฟ การเล่น คุณธรรม จริยธรรม

3.1.3 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ได้แก่ การเรียนรู้ ทางสังคม เช่น การปฏิบัติกิจกรรมประจำวันของตนเอง การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น การ วางแผนตัดสินใจเลือก และลงมือปฏิบัติ การมีโอกาสได้รับความรู้สึก ความสนุก และความ ต้องการของตนเอง และผู้อื่น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น การ แก้ปัญหาในการเล่น การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย

3.1.4 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ได้แก่ การคิด การใช้ภาษา การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์ เวลา

3.2 สาระการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวเด็ก สาระการเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่ นำมาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ไม่เน้นการห่อจำเนื้อหา ผู้สอน สามารถ กำหนดรายละเอียดขึ้นเอง ให้สอดคล้องกับวัยความต้องการ และความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้ เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ที่สำคัญที่ระบุไว้ข้างต้น ทั้งนี้อาจยึดหยุ่นเนื้อหาได้ โดยคำนึงถึง

ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริง สาระที่เด็กอายุ 3 – 5 ปี ควรเรียนรู้ เห็น เรื่องราวเกี่ยวกับ ตัวเด็ก เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก ธรรมชาติรอบตัวและสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เป็นต้น

สรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี เป็นการจัดการศึกษา ในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษา โดยเด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล

7. แนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546 : 1-5) ได้กล่าวถึงแนวคิดการจัด การศึกษาระดับปฐมวัยที่สำคัญดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการตั้งอยู่บนพื้นฐาน ที่ว่าพัฒนาการของมนุษย์เริ่มตั้งแต่สนใจต่อเนื่องไปจนตลอดชีวิต พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จะมีความสัมพันธ์และพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นขั้นตอน ไปพร้อมกันทุก คน เด็กแต่ละคนจะเติบโตและมีลักษณะพัฒนาการแตกต่างกัน ไปการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัว เด็กอย่างต่อเนื่องในแต่ละวัย เริ่มตั้งแต่ปฐมชนิดถึงอายุ 5 ปี พัฒนาการแต่ละด้านมีทฤษฎีเฉพาะ อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ทฤษฎีพัฒนาการทางร่างกายที่อธิบายว่าเด็กสามารถนำร่องในการพัฒนาเด็ก อาทิ ทฤษฎีพัฒนาการทางร่างกายที่อธิบายว่าเด็ก เจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กว่ามีลักษณะต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นเด็กจะพัฒนาถึงขั้นใดจะต้อง เกิดความต่างๆ ของความสามารถขั้นนั้นก่อน หรือทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาที่อธิบายว่าเด็กเกิด มาพร้อมๆ กับความสามารถที่จะพัฒนาขึ้นตามอายุ ประสบการณ์ ค่านิยมทางสังคม และสิ่งแวดล้อม หรือ ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่อธิบายว่าเด็กจะพัฒนาได้ถ้าในแต่ละช่วงอายุเด็กได้รับการ ตอบสนองในสิ่งที่ตนพอใจ ได้รับความรัก ความอบอุ่นอย่างเพียงพอจากผู้ใกล้ชิด มีโอกาสช่วย ตนเอง ทำงานที่เหมาะสมกับวัยและมีอิสระที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจ ฯ ตนเองดังนั้น แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กจึงเป็นเสมือนหนึ่งแนวทางให้ผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจเด็ก สามารถอบรมเด็กและจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับวัยและความแตกต่างของแต่ละบุคคลใน อันที่จะส่งเสริมให้เด็กพัฒนาจนบรรลุผลตามเป้าหมายที่ต้องการ ได้ชัดเจนขึ้น

2. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ การเรียนรู้ของมนุษย์เรามีผลลัพธ์เนื่องมาจากการ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกิดขึ้นจากกระบวนการที่ผู้เรียนมี ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมตัวโดยผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กระทำให้เกิดขึ้นด้วยตนเอง และการเรียนรู้จะเป็นไปได้ด้วยผู้เรียน ได้ใช้ประสานสัมผัสทั้งห้าได้เคลื่อนไหวมีโอกาสคิดริเริ่ม ตามความต้องการและความสนใจของตนเองทั้งอยู่ในบรรยากาศที่เป็นอิสระอบอุ่นและ

ปลอดภัย ดังนั้น การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กและเนื่องจากการเรียนรู้นี้เป็นพื้นฐานของพัฒนาการในระดับที่สูงขึ้นทั้งคนเราเรียนรู้มาตั้งแต่เกิดตามธรรมชาติก่อนที่จะมาเข้าสถานศึกษาการจัดทำหลักสูตรจึงยึดแนวคิดที่จะให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงด้วยตัวเด็กเองในสภาพแวดล้อมที่เป็นอิสระเอื้อต่อการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน

และจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็ก 3-6 ปี ดังนี้

3. แนวคิดเกี่ยวกับการเล่นของเด็กการเล่นถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญในชีวิตเด็กทุกคนเด็กจะรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้สังเกต มีโอกาสทำการทดลอง สร้างสรรค์คิดแก้ปัญหา และค้นพบด้วยตนเองการเล่นจะมีอิทธิพลและมีผลต่อการเรียนรู้โดยช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา หากการเล่นเด็กมีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย ได้ใช้ประสิทธิภาพสัมผัสและการรับรู้ ผ่อนคลายอารมณ์ และ แสดงออกถึงตนเอง เรียนรู้ความรู้สึกของผู้อื่น การเล่นจึงเป็นทางที่เด็กจะสร้างประสบการณ์เรียนรู้สิ่งแวดล้อมเรียนรู้ ความเป็นอยู่ของผู้อื่นสร้างความสัมพันธ์อยู่ร่วมกับผู้อื่นกับธรรมชาติรอบตัวดังนั้นหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยฉบับนี้จึงถือ “การเล่น” อย่างมีความมุ่งหมายเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก

“การเล่น” อย่างมีจุดมุ่งหมายเป็นหัวใจสำคัญของ การพัฒนาเด็ก 4-7 ปี

4. แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคมบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เด็ก
อาศัยอยู่หรือแวดล้อมตัวเด็กทำให้เด็กแต่ละคนแตกต่างกันไปหลักสูตรการศึกษาปฐมนิเทศน์นี้ถือ
ว่าผู้สอนทำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าวัฒนธรรมและสังคมที่แวดล้อมตัวเด็กมีอิทธิพลต่อการ
เรียนรู้การพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนผู้สอนควรต้องเรียนรู้บริบททางสังคม
และวัฒนธรรมของเด็กที่ตนรับผิดชอบ เพื่อช่วยให้เด็กได้พัฒนา เกิดการเรียนรู้ และอยู่ในกลุ่มคน
ที่มาจากพื้นฐานเหมือนหรือต่างจากตน ได้อย่างราบรื่น มีความสุข

จากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยนี้ ควรมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมและพัฒนาด้านต่าง ๆ ของเด็ก เนื่องตามศักยภาพเหมาะสมกับวัย เป็นการวางแผนการสอนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เตรียมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ให้มีความพร้อมในการเรียนรู้ในระดับต่อไป เพื่อเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมและประเทศชาติต่อไป

มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปี พ.ศ. 2553 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่า มาตรฐานการดำเนินงานสูงยิ่ง พัฒนาได้ก้าวเดินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดทำขึ้นในปี พ.ศ. 2547 นั้น ควรจะปรับปรุง เนื้อหาหลักเกณฑ์ หรือ หนังสือสั่งการต่าง ๆ ให้เป็นปัจจุบัน สอดคล้องกับนวัตกรรมต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นและเปลี่ยนไป จึงได้ดำเนินการปรับปรุงมาตรฐานการดำเนินงานสูงยิ่งพัฒนาเด็ก ขององค์กร

ป กครองส่วนท้องถิ่น โดยแบ่งมาตรฐานออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น 2553 : 4-58)

1. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้มีมาตรฐานและคุณภาพตามหลักวิชาการ กฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องโดย ความร่วมมือสนับสนุนของประชาชนในชุมชนท้องถิ่นนั้น ๆ แบ่งการบริหารจัดการเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงาน ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหารบุคคล

1.1 ด้านการบริหารงาน

1.1.1 การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประสานก็จะจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้องมี ความพร้อมด้าน งบประมาณ อาคารสถานที่ และกำหนดให้มีโครงสร้างส่วนราชการรวมทั้งบุคลากรที่รับผิดชอบ ได้แก่ ส่วน/กอง/สำนักการศึกษา โดยให้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) จัดเวทีประชาคม เพื่อสำรวจความต้องการของชุมชนในการจัดตั้งศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก และต้องมีจำนวนเด็กเล็กอายุ 2-5 ปี ที่จะเข้ารับบริการไม่น้อยกว่า 20 คน
- 2) จัดทำโครงการและแผนจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ขอความเห็นชอบสภา ท้องถิ่น
- 3) จัดทำประกาศจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- 4) จัดทำแผนดำเนินงาน ได้แก่ สำรวจสำมะโนประชากรเด็กอายุ 2-5 ปี แผนรับนักเรียน การจัดบุคลากร การจัดชั้นเรียน และการงบประมาณ เป็นต้น
- 5) จัดทำระเบียบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าด้วยการดำเนินงาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

6) รายงานการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบ กรณีที่ไม่มีสถานที่ก่อสร้างเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องได้รับความยินยอมจาก เจ้าของกรรมสิทธิ์อนุญาตให้ใช้สถานที่ก่อสร้าง และการบริหารจัดการศูนย์ฯ แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

1.1.2 การย้าย รวมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

- 1) จัดเวทีประชาคม เพื่อสำรวจความต้องการของชุมชน
- 2) ให้คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กนำเรื่องเสนอต่อหน่วยงาน ด้านสังกัดเสนอขอความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น

- 3) จัดทำแผนการข้าม/รวมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- 4) จัดทำประกาศข้าม/รวมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- 5) รายงานการข้าม/รวมศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้กรมส่งเสริมการปกครอง

ห้องถีนทราบ

1.1.3 การยุบเลิกศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ให้คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กศึกษาวิเคราะห์เหตุผล
ความจำเป็นในการยุบ เลิกศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และเสนอของที่กรปกรองส่วนห้องถีนต้นสังกัดเพื่อ
ดำเนินการ ตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) จัดเวทีประชาชน เพื่อสำรวจความต้องการของชุมชน
- 2) นำผลการประชุมพิจารณาเสนอผู้บริหารองค์กรปกรองส่วนห้องถีน
- เพื่อเสนอขอ ความเห็นชอบจากสภากห้องถีน
- 3) จัดทำประกาศยุบเลิกศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยให้มีผลเมื่อสิ้นสุดภาคเรียน
- 4) รายงานการยุบเลิกศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วน

ห้องถีนทราบ

1.1.4 การให้บริการ การอบรมเดี่ยงคู การจัดประสบการณ์และส่งเสริม

พัฒนาการเรียนรู้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นสถานศึกษาที่ให้การอบรมเดี่ยงคูจัดประสบการณ์
และส่งเสริม พัฒนาการเรียนรู้ให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนา ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และ
สติปัญญาที่เหมาะสม ตามวัยตามศักยภาพของเด็กแต่ละคน ดังนั้น ระยะเวลาการจัดการเรียนรู้และ
แนวทางการจัดการเรียนรู้ของ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจึงต้องคำนึงถึงความต้องการอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
เพื่อให้เด็กเล็กได้รับการศึกษาและพัฒนา เป็นไปตามวัยแต่ละช่วงอายุ สอดคล้องกับสังคม
วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และหลักสูตรการศึกษา ปฐมวัย ให้เด็กเล็กพร้อมที่จะเข้ารับการศึกษา
ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ดังนี้

1) ระยะเวลาเรียนรู้ในรอบปี การศึกษาเริ่มต้นปี การศึกษาในวันที่ 16
พฤษภาคม และสิ้นปี การศึกษาในวันที่ 15 พฤษภาคม ของปี ถัดไป โดยให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
เปิดภาคเรียนรวมกันแล้วไว้ น้อยกว่า 230 วัน และปิดภาคเรียนตามปกติในรอบปีการศึกษา ดังนี้

1.1) ภาคเรียนที่ 1 วันเปิดภาคเรียน วันที่ 16 พฤษภาคม

วันปิดภาคเรียนวันที่ 11 ตุลาคม

1.2) ภาคเรียนที่ 2 วันเปิดภาคเรียน วันที่ 1 พฤษภาคม

วันปิดภาคเรียนวันที่ 1 เมษายน ของปีถัดไป

หมายเหตุ

1) หากวันเปิดภาคเรียนตรงกับวันหยุดราชการให้เปิดเรียนในวันทำการ

ถัดไป

1.1) กรณีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ประสงค์จะเปิดและปิดภาคเรียนแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ตาม ข้อ

1.2) สามารถดำเนินการได้ตามความต้องการของชุมชนและความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น

1.3) การกำหนดระยะเวลาเรียนรู้ การเปิดและปิดภาคเรียนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำ เป็นประกาศ

2) การให้บริการส่งเสริมสนับสนุนเด็กเล็ก ได้แก่

2.1) อาหารกลางวัน

2.2) อาหารว่าง

2.3) เครื่องนอน

2.4) อาหารเสริม (นม)

2.5) วัสดุ สื่อ อุปกรณ์การศึกษา และวัสดุครุภัณฑ์

2.6) การตรวจสุขภาพเด็กเล็กประจำปี โดยบุคลากรทางการแพทย์และ

สาธารณสุข

2.7) บริการอื่น ๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อม เช่น เป็นศูนย์ 3 วัย และหรือศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เป็นต้น

3) การให้บริการอบรมเด็กดู จัดประสบการณ์ และส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ให้เด็กเล็ก อายุ 2-5 ปี ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือใกล้เคียง ได้ตามศักยภาพขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

4) จัดประสบการณ์ และส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ ให้เด็กเล็กมีการพัฒนาการครบถ้วน 4 ด้าน (ด้าน ร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา) เหมาะสมตามวัย ศักยภาพของเด็กแต่ละคนตาม มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านวิชาการและกิจกรรม ตามหลักสูตร

5) กรณีจำเป็นต้องใช้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อประชุม สัมมนา ฝึกอบรม จัดกิจกรรมเสริม หลักสูตร หรือกิจกรรมอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อราชการและชุมชน หรือเหตุจำเป็นอื่นที่ไม่อาจเปิดเรียนได้ ตามปกติ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สั่งปิดศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้ไม่เกิน 15 วัน หากเป็นเหตุพิเศษที่เกิดขึ้นจากภัยพิบัติสาธารณสุข ให้ผู้บริหารองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น สังปิคสูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ไม่เกิน 30 วัน โดยให้ทำคำสั่งปิดเป็นหนังสือ และต้องดำเนินการเรียนชดเชยให้ครบตามจำนวนวันที่สั่งปิด

6) ในระหว่างปิดภาคเรียน หรือปีคุณย์พัฒนาเด็กเล็กตามข้อ 5) ให้ผู้บริหารองค์กร ปักกรองส่วนท้องถิ่นมีคำสั่งให้หัวหน้าสูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ช่วยครูผู้ช่วยเด็ก หรือพนักงาน จ้างอื่นในสูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มาปฏิบัติงานกีฬากับการเตรียมภาค้านวิชาการ หลักสูตร การจัดการเรียนรู้แก่เด็กเล็ก ต่อ นัดกรรม วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ การจัดสภาพแวดล้อม หรือการพัฒนาสูนย์ในด้านต่าง ๆ หรืองาน ด้านการศึกษาปฐมวัยอื่น

1.1.5 คณะกรรมการสูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ประกอบด้วย บุคคลที่องค์กรปักกรองส่วนท้องถิ่นพิจารณาคัดเลือกและแต่งตั้ง โดยกำหนด จำนวนความเหมาะสมจากชุมชน และผู้ดำรงตำแหน่งดังนี้

- 1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา
- 2) ผู้นำทางศาสนา
- 3) ผู้แทนองค์กรปักกรองส่วนท้องถิ่น
- 4) ผู้แทนชุมชน
- 5) ผู้แทนผู้ปักกรอง
- 6) ผู้แทนครูผู้ช่วยครูผู้ช่วยเด็ก/ผู้ช่วยครูผู้ช่วยเด็ก

ให้คณะกรรมการพิจารณาเลือกกรรมการ 1 คน เป็นประธาน โดยมีหัวหน้าสูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการโดยตำแหน่ง และให้ผู้บริหารองค์กรปักกรองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารองค์กรปักกรองส่วนท้องถิ่นดำรงตำแหน่งเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการมีจำนวนความเหมาะสม ให้คณะกรรมการสูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- 1) กำหนดแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ใน ด้านต่าง ๆ ให้ได้คุณภาพและมาตรฐานการดำเนินงานสูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามนโยบายและแผนพัฒนาขององค์กรปักกรองส่วนท้องถิ่น
- 2) เสนอแนะให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน การพัฒนาคุณภาพสูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แก่ผู้บริหารองค์กรปักกรองส่วนท้องถิ่น
- 3) เสนอแนะให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้ง ยุบเลิก หรือย้ายรวมสูนย์พัฒนา

เด็กเล็ก

- 4) พิจารณาเสนอผู้บริหารองค์กรปักกรองส่วนท้องถิ่น เกี่ยวกับการบริหารงานด้าน บุคลากร ในสูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

5) พิจารณาเสนอแผนงาน/โครงการและงบประมาณในการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์ฯ ตามหลักวิชาการ และแผนพัฒนาศูนย์ฯพัฒนาเด็กเล็ก

6) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และพัฒนาศูนย์ฯพัฒนาเด็กเล็ก

7) ส่งเสริมสนับสนุนความร่วมมือการพัฒนาเด็กของบุคลากรในศูนย์ฯพัฒนาเด็กเล็ก และระหว่างศูนย์ฯพัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย กรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และจังหวัดกำหนด

1.2 ด้านการบริหารงบประมาณ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารงบประมาณศูนย์ฯพัฒนาเด็กเล็ก ที่ได้รับการอุดหนุนจาก กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จากเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเงินรายได้ของศูนย์ฯ พัฒนาเด็กเล็ก ตามแนวทางดังนี้

1.2.1 งบประมาณที่ได้รับการอุดหนุนจากการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำไปใช้จ่าย ดังนี้

1) ค่าอาหารเสริม (นม)

2) ค่าอาหารกลางวัน

3) ค่าตอบแทน และค่าครองชีพของบุคลากร

4) เงินประกันสังคม ของบุคลากร

5) ค่าวัสดุการศึกษา

6) ค่าพาหนะนำส่งเด็กไปสถานพยาบาล

7) ทุนการศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต/ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาปฐมวัย ตามโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และกรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

8) อื่น ๆ โดยคำนึงการเบิกจ่ายรายการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การจัดสรร

1.2.2 งบประมาณเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิธีการจัดางงบประมาณศูนย์ฯพัฒนาเด็กเล็ก ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- 1) จัดทำแผนพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก ระยะ 3 ปี เพื่อนำเข้าสู่แผนพัฒนาการศึกษา และแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสนอขอความเห็นชอบสภาท้องถิ่น
- 2) จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ
- 3) จัดทำแผนจัดทำพัสดุรายปี
- 4) จัดทำแผนจัดทำพัสดุ
- 5) ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ
- 6) จัดทำสมุดคุณงบประมาณรายจ่ายในหมวดรายจ่ายต่าง ๆ เพื่อการรายงาน และการ ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ

1.2.3 งบประมาณเงินรายได้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการนำเงินรายได้ของสถานศึกษาไปจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

1.2.4 การจัดหาสื่อ หนังสือ วัสดุ อุปกรณ์การเรียน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการ

1) แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกสื่อ หนังสือ วัสดุ อุปกรณ์ การเรียน วัสดุ อุปกรณ์การเรียน วัสดุพัฒนาเด็ก ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนัก/กอง/หัวหน้าส่วนราชการศึกษา หรือผู้แทน เป็นประธาน หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสาธารณสุข และผู้แทนผู้ปกครองในจำนวนที่เหมาะสม เป็นกรรมการ

2) แจ้งหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครรภ์คูแลเด็ก/ผู้ช่วยครรภ์คูแลเด็ก สำรวจความต้องการในการใช้สื่อ หนังสือ วัสดุ อุปกรณ์การเรียน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้ คำนึงถึง ความปลอดภัย ประโยชน์ ประสิทธิภาพ 斫削กสั่งกับจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กเล็ก แต่ละวัย

3) ขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4) จัดทำทะเบียนความคุณวัสดุและครรภ์คูแล

5) ดำเนินการเบิกจ่ายสื่อ หนังสือ วัสดุ อุปกรณ์การเรียน ที่ได้นำให้กับ หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครรภ์คูแลเด็ก/ผู้ช่วยครรภ์คูแลเด็ก

1.2.5 การเบิกจ่ายงบประมาณ

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/สุนีย์พัฒนาเด็กเล็กถือปฏิบัติตามระเบียบ

ดังต่อไปนี้

- 1) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2 และ 3) พ.ศ. 2543
- 2) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548
- 3) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการนำเงินรายได้ของ สถานศึกษาไปจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551
- 4) ระเบียบ หนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือสั่งการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3 การบริหารงานบุคคล

กรณีที่เป็นพนักงานข้าง

1.3.1 การสรรหา/เลือกสรร และการปรับสถานภาพ

- 1) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการสรรหาและเลือกสรรบุคคลเพื่อเป็น พนักงานข้างตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ว่าไปที่คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนท้องถิ่นกำหนด โดยยึดหลักสมรรถนะความท่า夷มในโอกาส และประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญด้วย กระบวนการที่ได้มาตรฐาน ยุติธรรม และโปร่งใส เพื่อรับรองการตรวจสอบตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2) การกำหนดอัตราบุคลากรในสุนีย์พัฒนาเด็กเล็ก

- 2.1) ให้สุนีย์พัฒนาเด็กเล็กมีหัวหน้าสุนีย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 อัตรา มีอัตราครรภ์ผู้ดูแลเด็ก เป็นไปตามสัดส่วน (ครรภ์ : นักเรียน) 1 : 20 หากมีเศษตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป ให้เพิ่มครรภ์ผู้ดูแลเด็กได้อีก 1 คน โดย จัดการศึกษาห้องละ 20 คน

- 2.2) สำหรับอัตราผู้ช่วยครรภ์ผู้ดูแลเด็ก และตำแหน่งอื่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณากำหนดให้มีได้ตามจำนวนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับฐานะการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- 3) การปรับสภาพพนักงานข้างที่ว่าไปตำแหน่งผู้ช่วยครรภ์ผู้ดูแลเด็ก และครรภ์ผู้ดูแลเด็ก เป็น พนักงานข้างตามการกิจ ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ค่าวันที่สุด ที่ มท 0893.4/ว 80 ลงวันที่ 10 มกราคม 2550 และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0893.4/ว 846 ลงวันที่ 22 เมษายน 2551

1.3.2 การคัดเลือกหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ให้ดำเนินการตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0893.4/ว 61 ลง วันที่ 10 มกราคม 2551 หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ค่าวันมาก ที่ มท 0893.4/ว 476 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2551 และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่ มท 0893.4/1612 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2552 และหนังสือสั่งการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 การกำหนดค่าตอบแทน สิทธิ สวัสดิการ

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดค่าตอบแทน สิทธิ และสวัสดิการของ หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ช่วยครูผู้ช่วยเด็ก ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลาง พนักงานท้องถิ่น หนังสือกระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และหนังสือสั่งการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.4 การประเมินผลการปฏิบัติงาน

การประเมินผลการปฏิบัติงานของหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ช่วยครูผู้ช่วยเด็ก และผู้ช่วยครูผู้ช่วยเด็ก เพื่อนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในเรื่องการเลื่อน ค่าตอบแทน การต่อสัญญาจ้าง และอื่น ๆ ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลาง พนักงานส่วนท้องถิ่น เรื่องมาตรฐานที่นำไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง หนังสือกระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และหนังสือสั่งการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กรณีที่จะต่อสัญญาจ้างของหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ช่วยครูผู้ช่วยเด็ก และผู้ช่วยครูผู้ช่วยเด็ก ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาจากผู้ดำรงตำแหน่งคนเดิมเป็นลำดับแรก กล่าวคือ เมื่อ สัญญาจ้างใกล้จะสิ้นสุดลง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งคณะกรรมการบริหาร ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ประชุมพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งเป็นพนักงานจ้างในเบื้องต้น หาก คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีมติประเมินผลการปฏิบัติงานผู้นั้น ไม่ต่ำกว่าระดับดี ก็ขอให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาต่อสัญญาจ้างผู้นั้นต่อไป เพื่อให้การบริหารงานภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เลือกเป็นไปอย่างต่อเนื่องและเกิดผลดีต่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

1.3.5 การพัฒนาบุคลากร

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีการปฐมนิเทศหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ช่วยครูผู้ช่วยเด็ก และผู้ช่วยครูผู้ช่วยเด็กที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่ร่วมทั้งการอบรมและศึกษาดูงาน การนิเทศติดตาม การดำเนินงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และส่งเสริมสนับสนุนการให้ทุนการศึกษาแก่หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็ก เลือก ครูผู้ช่วยครูผู้ช่วยเด็ก และพนักงานจ้างใน

สูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามหลักเกณฑ์และฐานการ กลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับ คุณภาพการศึกษา และการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

2. มาตรฐานด้านบุคลากร

บุคลากรที่เกี่ยวข้องในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ประกอบด้วย หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ช่วยครูผู้ช่วยและเด็ก ผู้ประกอบอาหาร การโรง และพนักงานจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่อื่น จะต้องมีคุณสมบัติ บทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีศักยภาพในการจัดการศึกษา อบรม เด็ก และส่งเสริม พัฒนาการสำหรับเด็กเล็กได้อย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการด้วยความเหมาะสมอย่างมีคุณภาพ เนื่องจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนผู้ช่วยและเด็กใน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้มีความก้าวหน้า และมั่นคงทางวิชาชีพ โดยได้แจ้งให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีศูนย์พัฒนาเด็ก เด็กดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งผู้ช่วยและเด็กที่มีคุณสมบัติเป็นหัวหน้า ห้องถิ่นโดยมีสถานภาพเป็น พนักงานจ้างตามภารกิจตั้งแต่ปี 2551 เป็นต้นมา ดังนี้ใน ศูนย์พัฒนาเด็กโดยมีสถานภาพเป็น นักงานจ้างตามภารกิจตั้งแต่ปี 2551 เป็นต้นมา ดังนี้ใน มาตรฐานที่ 2 ด้านบุคลากรกรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจึงได้กำหนดคุณสมบัติสถานภาพและ บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบตำแหน่งหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และครูผู้ช่วยและเด็ก ให้สอดคล้อง ตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง ตำแหน่งและวิทยฐานะพนักงานครูและ บุคลากรทางการศึกษาเทศบาล (เพิ่มเติม) ซึ่งได้กำหนดให้หัวหน้า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และครูผู้ช่วยและ เด็กขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีสถานภาพเป็นข้าราชการ/พนักงานครู ส่วนห้องถิ่น แต่การที่ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจะดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งตามประกาศ คณะกรรมการกลาง ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจะดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งตามประกาศ คณะกรรมการกลาง พนักงานเทศบาลกำหนด ได้ต้องเป็นกรณีที่ได้รับการจัดสรรอัตราภารกิจส่งเสริมการ ปกครอง พนักงานเทศบาลกำหนด ให้หัวหน้า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และครูผู้ช่วยและเด็ก ตามประกาศคณะกรรมการ กลางดังกล่าว ให้ผู้ช่วยและเด็กซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และผู้ช่วยและเด็กในปัจจุบัน มีสถานภาพเป็นพนักงานเจ้าขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็ก เล็ก และครูผู้ช่วยและเด็ก รวมทั้งการสรรหาเข้าสู่ตำแหน่งดังกล่าวโดยมีคุณสมบัติเป็นไปตามที่กรม กำหนด รวมทั้งการสรรหาเข้าสู่ตำแหน่งดังกล่าว ให้หัวหน้า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น สำหรับหัวหน้าที่ความรับผิดชอบตามมาตรฐานที่ 2 ด้าน บุคลากรนี้ เป้าอ่อน มาตรฐานการ ดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น บุคลากรนี้ เป้าอ่อน มาตรฐานที่ 2 ด้านบุคลากรนี้จึงได้กำหนด คุณสมบัติของหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และครูผู้ช่วยและ

เด็ก ออกรถเป็น 2 กรณี คือ กรณีมีสถานภาพเป็น ข้าราชการ พนักงานครุส่วนห้องถิน และกรณีมี สถานภาพเป็นพนักงานข้างขององค์กรปกครองส่วนห้องถิน

2.1 หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2.1.1 กรณีมีสถานภาพเป็น ข้าราชการ พนักงานครุส่วนห้องถิน

คุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้ดำรงตำแหน่ง

1) มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่า ปริญญาตรีทางการศึกษา สาขาวิชาเอกอนุบาลศึกษาหรือ

ปฐมนิยม หรือทางอื่นที่ ก.ท. กำหนดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนี้ และ

2) ได้ปฏิบัติงานหรือเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำงานดูแลพัฒนาเด็กปฐมนิยม

ของห้องถิน ติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี โดยมีหนังสือรับรองการปฏิบัติงานจากนายข้างหรือ

หน่วยงานซึ่งระบุถึง ลักษณะงานและระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงาน และ

3) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

2.1.2 กรณีมีสถานภาพเป็นพนักงานขององค์กรปกครองส่วนห้องถิน

ให้มีคุณสมบัติการคัดเลือกและแต่งตั้งตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถินที่

ห้องถิน ที่ มหา 0893.4/261 ลงวันที่ 10 มกราคม 2551 หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถินที่ ค่าวมาก ที่ มหา 0893.4/476 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2551 หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถินที่ มหา 0893.4/1612 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2552 และหนังสือสั่งการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ

ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รับผิดชอบดูแลบุคลากร ใน ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็ก รวมถึงการดำเนินงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้เป็นไปตามนโยบายและ แผนงานที่วางไว้อย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการ ได้แก่ งานบุคลากรและการบริหารจัดการ งาน อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม งานวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร งานการมีส่วนร่วมและการ สนับสนุนจากชุมชน งานธุรการ การเงินและพัสดุ และงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่ได้รับมอบหมาย โดยมี รายละเอียด ดังนี้

1) รับผิดชอบดูแลบุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รวมถึง การดำเนินงานในศูนย์ พัฒนาเด็ก เล็ก ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบาย แผนงาน และวัตถุประสงค์ของ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2) วางแผนพัฒนาการศึกษา ประเมินและจัดทำรายงานเกี่ยวกับการดำเนินงาน ของศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก เช่น จัดทำแผนงานโครงการ และงบประมาณในการส่งเสริมและพัฒนา ศูนย์เด็กเล็กทุกด้าน อย่างต่อเนื่อง

- 3) จัดทำและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย การจัดกระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการวัดผลประเมินผล
- 4) จัดทำภาระงานของบุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รวมถึงประเมินผลการปฏิบัติงาน ตาม มาตรฐานด้านบุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีการ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- 5) ประสานความร่วมมือกับชุมชน ในการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาและพัฒนาศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก
- 6) เป็นผู้แทนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในกิจกรรมทั่วไป และประสานเครือข่ายการพัฒนาเด็ก ปฐมวัย
- 7) นิเทศ ส่งเสริมสนับสนุน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูผู้ดูแลเด็ก และผู้ช่วยครู ผู้ดูแลเด็ก
- 8) จัดทำระบบประกันคุณภาพภายในและรายงานประเมินตนเอง
- 9) ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- ## 2.2 ครูผู้ดูแลเด็ก
- 2.2.1 กรณีมีสถานภาพเป็นข้าราชการ/พนักงานครุส่วนท้องถิ่น
- คุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้ดูแลเด็ก
- 1) มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา ทุกสาขาวิชาเอก หรือทางอื่นที่ ก.ท. กำหนด เป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนี้และ
 - 2) ได้ปฏิบัติงานหรือเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำงานคุณภาพเด็กปฐมวัย ของท้องถิ่น ติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี โดยมีหนังสือรับรองการปฏิบัติงานจากนายจ้างหรือหน่วยงาน ซึ่งระบุถึง ลักษณะงานและระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงาน และ
 - 3) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู
- 2.2.2 กรณีมีสถานภาพเป็นพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ให้มีคุณสมบัติการคัดเลือกและแต่งตั้งตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กำหนดทบทวนหน้าที่ความรับผิดชอบ
- ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ การส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติงานทางวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายดังนี้
- 1) ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย วิธีการที่หลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

- 2) จัดอบรมสั่งสอนและจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และคุณลักษณะตามวัย
- 3) ปฏิบัติงานวิชาการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
 - 4) ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดระบบการจูเลช่วยเหลือผู้เรียน
 - 5) ปฏิบัติงานความร่วมมือกับเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย
 - 6) อบรมเด็กๆและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรกำหนด
 - 7) จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
 - 8) จัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
 - 9) จัดทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 10) จัดหา ผลิตสื่อ นวัตกรรมการเรียนการสอน
 - 11) จัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล
 - 12) ประสานสัมพันธ์ระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับผู้ปกครอง ชุมชน
 - 13) พัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยี เพื่อพัฒนา

ผู้เรียน

- 14) จัดให้มีการประเมินพัฒนาการผู้เรียน
- 15) จัดระบบฐานการเรียนรู้
- 16) รวบรวมผลงานรายงานผลการปฏิบัติงานตามลำดับ
- 17) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ผู้ช่วยครุพัฒนาเด็ก

2.3.1 คุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้ช่วยเด็ก คุณสมบัติที่ไว้ไปและคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงาน ส่วนห้องคุ้นกำหนด และระบุในหนังสือสั่งการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.3.2 สถานภาพ เป็นพนักงานชั้นทั่วไป พนักงานชั้นตามภารกิจ

2.3.3 บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ

1) สนับสนุนผู้ช่วยเหลือการปฏิบัติงานร่วมกับครุพัฒนาเด็ก

2) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2.4 พนักงานจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่อื่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ประกอบด้วย

2.4.1 ครุการ การเงิน พัสดุ

2.4.2 ผู้ประกอบอาหาร

2.4.3 การโรง

2.4.4 ยามรักษาความปลอดภัย

2.4.5 พนักงานข้างตำแหน่งอื่น ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่าจำเป็น คุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้ดำรงตำแหน่ง

มีคุณสมบัติทั่วไป และคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการกลาง
พนักงานส่วนท้องถิ่นกำหนด และระบุในหนังสือสั่งการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

สถานภาพ เป็นพนักงานข้างทั่วไป/พนักงานข้างตามการกิจ
บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ

1) ธุรการ/การเงิน/พัสดุ มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1.1) ทำหน้าที่ธุรการ การเงิน และพัสดุของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตามระเบียบ
หนังสือ สั่งการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2) ผู้ประกอบการ มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

2.1) ประกอบอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ถูกอนามัย ตามหลักโภชนาการ
สำหรับเด็ก เล็ก แต่งกายสะอาดเรียบร้อย มีสุขภาพดีไม่เป็นโรคติดต่อ จัดสถานที่ประกอบอาหาร
และเครื่องครัวให้ สะอาดเป็นระเบียบ มีการจัดเก็บขยะถูกสุขลักษณะ

2.2) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

3) การโรง มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

3.1) ทำความสะอาด รักษาความสะอาดเป็นระเบียบร้อย ดูแลซ่อมแซม
บำรุงรักษาอาคารสถานที่ และทรัพย์สินให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้และมีความปลอดภัยสำหรับเด็ก
เล็กใน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

3.2) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

4) ยามรักษาความปลอดภัย มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

4.1) ดูแลรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สิน บุคลากร และเด็กเล็กในศูนย์

พัฒนาเด็ก เล็ก

4.2) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหัวหน้าส่วนราชการขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น ถือ ว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน ดังนั้นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
และหัวหน้าส่วนราชการขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารองค์กรปักธงส่วนห้องถีน
ได้แก่ นายกองค์กรปักธงส่วนห้องถีน และรองนายกองค์กรปักธงส่วนห้องถีนที่ได้รับมอบหมายการกำกับดูแลศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
 - 2) หัวหน้าส่วนราชการขององค์กรปักธงส่วนห้องถีน
ได้แก่ ปลัดองค์กรปักธงส่วนห้องถีน ผู้อำนวยการศึกษา และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ขององค์กรปักธงส่วนห้องถีน
 3. มาตรฐานด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

3. มาตรฐานด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นสถานที่อบรมเดี้ยงดู จัดประสบการณ์และส่งเสริมพัฒนาการ การเรียนรู้แก่เด็กตั้งแต่ ในการก่อสร้างหรือปรับปรุงอาคาร สถานที่ และจัดภูมิทัศน์ สถาแพทแวดล้อมทั้งภายในอาคาร และภายนอกอาคาร ต้องคำนึงถึงความมั่นคง แข็งแรง ถูก สุขลักษณะ มีความเหมาะสมและปลอดภัยแก่เด็ก เล็ก ตลอดจนการส่งเสริมสุขภาพ ส่งเสริม พัฒนาการเด็ก ให้ผู้ปกครองมีความมั่นใจ ไว้วางใจ การก่อสร้าง และพัฒนาอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจะมีส่วนช่วยในการ ส่งเสริมและพัฒนาเด็ก เล็ก โดยการจัดสภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะ อันจะส่งผลต่อสุขภาพโดยตรงในการ ป้องกันการ แพร่กระจายของโรคติดต่อ สามารถลดความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุส่งเสริมความปลอดภัย ให้กับเด็กและฝึกสุนนิษัยให้เด็กมีพฤติกรรมที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเติบโตเป็น ผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ ดังนี้

3.1 ด้านอาคารสถานที่

3.1.1 ที่ดิน

- 3.1.1 ที่ดึง

 - 1) สถานที่ตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรอยู่ในพื้นที่มีขนาดเหมาะสม และไม่อยู่ในพื้นที่ อาจ เสียงอันตราย เช่น บริเวณน้ำตกแก๊ส น้ำมัน สารเคมีหรือสารพิษ ภายในกิจสถาน ผลกระทบทางอากาศ แสง และเสียงที่มากเกินควร หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ต้องมีมาตรการป้องกันอุบัติภัย ตามมาตรฐานความจำเป็นและเหมาะสม
 - 2) ไม่ควรอยู่ใกล้ถนน หรือใกล้ทางรถไฟ โดยเฉพาะที่มีการจราจรคับคั่ง หากมีความจำเป็นต้องสร้างให้ห่างจากถนนไม่น้อยกว่า 20 เมตร และมีรั้วป้องกันอันตราย
 - 3) พื้นที่ก่อสร้างควรเป็นพื้นที่สามารถรับน้ำหนักอาคาร ได้อย่างปลอดภัย และ เป็นพื้นที่ที่น้ำท่วมไม่ถึง

3.1.2 จำนวนชั้นของอาคาร

3.1.2 จำนวนชั้นของอาคาร
อาคารสูงยึดพื้นที่ดีกเล็ก ควรเป็นอาคารชั้นเดียว หากเป็นอาคาร 2 ชั้น ต้องมี
มาตรการป้องกัน อุบัติเหตุ อุบัติภัย และอัคคีภัยที่อาจเกิดขึ้น และความสูงของห้องจากพื้นถึงเพดาน
ไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร

3.1.3 ทางเข้า-ออกตัวอาคาร

3.1.3 ทางเข้า-ออกที่ทาง
ทางเข้า-ออกจากตัวอาคาร มีความกว้างที่สามารถเคลื่อนย้ายเด็กออกจากตัว
อาคารได้สะดวก หากเกิดอุบัติภัย หรือภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ

3.1.4 ភ្លេច-អនុញ្ញាត

3.1.4 ประตู-หน้าต่าง ประตู-หน้าต่าง ต้องมีความแข็งแรง อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี มีขนาด และจำนวนเหมาะสมกับ ขนาดพื้นที่ของห้อง ความสูงของขอบหน้าต่าง ควรสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 80.00 เซนติเมตร นับจากพื้น และ หน้าต่างมีความกว้างและความสูงไม่น้อยกว่า 1 เมตร เพื่อให้เด็กมองเห็นสิ่งแวดล้อมได้กว้างและชัดเจน ไม่ ควรมีสิ่งกีดขวางใด ๆ มาปิดกั้นช่องทางคอมและแสงสว่าง

3.1.5 บันทึก

3.1.5 บันได
ไม่ลาดหรือชันเกินไป ความมีความกว้างแต่ละช่วงไม่น้อยกว่า 1 เมตร ถูกตั้ง
ของบันไดสูงไม่เกิน 17.5 เซนติเมตร ถูกอนองกว้างไม่น้อยกว่า 20 เซนติเมตร บันไดทุกขั้นตอนมี
ลูกกรง และราบบันไดมีขนาดเหมาะสมกับมือเด็ก และระยะห่างของลูกกรงต้องไม่เกิน 17
เซนติเมตร ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กเป็นสำคัญ เช่น ปิดกันช่องบันไดและช่องลูกกรง
บันได (ช่องที่เป็นช่วงอันตรายอยู่ระหว่าง 9-23 เซนติเมตร)

3.1.6 พื้นที่ใช้สอยภายใน

3.1.6 พื้นที่ใช้สอยภายใน
พื้นที่ใช้สอย ต้องจัดให้มีบริเวณพื้นที่ในการที่สะอาด ปลอดภัย และเพียงพอ
เหมาะสมกับ การทำกิจกรรมของเด็ก เช่น การเล่น การเรียนรู้ การรับประทานอาหาร และการนอน
โดยแยกเป็นสัดส่วน จากห้องประกอบอาหาร ห้องส้วม และที่พักของเด็กป่วย เนื่องพื้นที่ใช้สอย
2.00 ตารางเมตร ต่อเด็ก 1 คน หากไม่สามารถแยกเป็นแต่ละห้อง ได้ อาจจัดรวมเป็นห้อง
อนุบาลประสงค์ โดยใช้พื้นที่เดียวกันแต่ต่างเวลา และปรับเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์ตามความเหมาะสม
และข้อจำกัดของพื้นที่ โดยมีแนวทางดังนี้

1.1) จัดให้มีการระบายน้ำที่ดี ปลอดโพร่ง ไม่มีเสียงรบกวน และแสง

สว่างไม่เจ้าเกินไป

1.2) อุปกรณ์เครื่องนับน้ำ มีความสะอาด นำไปปั๊คผู้น้ำ ตากแดดอย่าง

น้อยสักคราห์ละ 1 ครั้ง

1.3) ที่นอน ผ้าปูที่นอน หมอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม มีสภาพดี และมี
เฉพาะเด็กแต่ละคน ทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยสักคราห์ละ 1 ครั้ง ด้วยการซักหรือ
ผึ่งแడด เพื่อลดการแพร่ของเชื้อ โรค

1.4) ตรวจสอบคุณภาพไม่ใหม่สักวัน หรือแมลงต่างๆ นำรบกวน ในบริเวณพื้นที่

สำหรับนอน

2) บริเวณพื้นที่สำหรับการเล่นและพักน้ำเด็ก สภาพพื้นที่ทุกห้องต้องไม่ลื่น
และไม่ชื้น การเป็นพื้นไม้หรือวัสดุที่มีความปลอดกับจากอุบัติเหตุ ทำความสะอาดง่าย และอยู่ใน
สภาพที่สะอาดอยู่เสมอ จัดวางสิ่งของ เครื่องใช้ เช่น ตู้ไว้ใจ เป็นระเบียบ และมีการยึดติดกับผนัง
หรือพื้นอย่างมั่นคง ในกรณีที่

3) บริเวณพื้นที่รับประทานอาหาร ต้องคำนึงถึงความสะอาดเป็นหลัก มีอาหาร
ถ่ายเท ได้ สะอาด กวัก มีแสงสว่างเหมาะสม มีอุปกรณ์เครื่องใช้ที่เพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนเด็ก
ทั้งน้ำบริเวณ ห้องอาหาร โดย เก้าอี้ที่ใช้สำหรับรับประทานอาหาร ต้องทำความสะอาดอย่าง
สม่ำเสมอ และควรจัดให้มี วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการรับประทาน เช่น ช้อน 羹 ไม้สpatula ฯลฯ และใช้
งานได้ดี

4) บริเวณสถานที่ประกอบอาหารหรือห้องครัว ต้องแยกห่างจากบริเวณพื้นที่
สำหรับ เด็กพิเศษ วัยรุ่น วัยรุ่น รวมทั้งที่ล้าง และเก็บภาชนะเครื่องใช้ต่างๆ ที่ถูก^{สุขลักษณะ} โดยเน้น เรื่องความสะอาดและความปลอดกับเป็นหลัก ดังนี้

4.1) สถานที่เตรียม ปรุงอาหาร สะอาด เป็นระเบียบ และการขนส่งอาหารที่
พร้อม บริโภค ต้องมีการปกปิด

4.2) มีการระบายน้ำที่ดี ไม่มีกลิ่นควันรบกวน

4.3) มีความปลอดภัยสำหรับเด็ก เช่น มีการป้องกันอันตรายที่เกิดกับเด็กได้
จากมีด ของมีคม ถังแก๊ส เป็นต้น

4.4) โดยเตรียมปรุงอาหารมีสภาพดี สะอาด สูงจากพื้นอย่างน้อย 60

เซนติเมตร

4.5) ภาชนะใส่อาหารทำด้วยวัสดุที่ปลอดภัย เช่น สแตนเลส อัลูมิเนียม
เมลามีนสีขาว หรือสีอ่อน ไม่แตกง่าย หรือมีความคม

4.6) ที่ล้างภาชนะ ควรใช้อ่างที่มีก๊อกน้ำหรือ ห่อระบายน้ำ ถ้าใช้กระถางมั่ง ต้องมี 3 ใน วางแผนจากพื้น อย่างน้อย 60 เซนติเมตร และบริเวณที่สั่งจะต้องมีการระบายน้ำได้ดี ไม่เน่าเสีย

4.7) ส้างภาชนะ อุปกรณ์ด้านน้ำยาล้างภาชนะ และน้ำสะอาดอีก 2 ครั้ง หรือ ส้างด้วยน้ำไทย

4.8) ภาชนะ อุปกรณ์ เมื่อล้างเสร็จแล้วต้องกร้ำให้แห้ง ห้ามเช็ด วางใน ตะแกรงไปร่อง สะอาด สูงจากพื้นอย่างน้อย 60 เซนติเมตร

4.9) เบียง มีด ต้องอยู่ในสภาพดี สะอาด แยกใช้ตามประเภทของอาหาร ได้แก่ ผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์สุก เนื้อสัตว์ดิบ มีเบียงแยกใช้ตามประเภทอาหาร อย่างน้อย 3 อัน และควร ทำความสะอาด ทันทีเมื่อใช้เสร็จ

5) ห้องปฐมพยาบาล ต้องแยกเป็นสัดส่วน มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล ถุงยา เครื่อง กัดที่ที่ จำเป็น และขณะอยู่ในห้องปฐมพยาบาลเด็กต้องอยู่ในสายตาของครุภู่คุ้มแลเด็ก หรือผู้ช่วย ผู้คุ้มแลเด็ก ตลอดเวลา กรณีไม่สามารถจัดห้องปฐมพยาบาลเป็นการเฉพาะได้ ต้องจัดให้มีที่ปฐม พยาบาลแยกเป็น สัดส่วนตามความเหมาะสม

6) บริเวณพื้นที่สำหรับใช้ทำความสะอาดเด็ก ต้องจัดให้มีบริเวณที่ใช้สำหรับ ทำความสะอาดเด็ก และมีอุปกรณ์ที่จำเป็นตามสมควร อย่างน้อยต้องมีที่ล้างมือและแปรงฟัน ใน ขนาดระดับความสูง

7) ห้องส้วมสำหรับเด็กต้องจัดให้มีห้องส้วมสำหรับเด็ก โดยเฉลี่ย 1 ที่ ต่อเด็ก 12 คน ให้ ส้วมต้องมีขนาดเหมาะสมกับเด็ก มีฐานส้วมที่เด็กสามารถก้าวขึ้นลงได่ง่าย ห้องมี แสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเท ได้สะดวก พื้นไม่ลื่น หากมีประตูจะต้องไม่ใส่กlossen หรือกุญแจ และมีส่วนสูงที่สามารถเดิน เด็กได้จากภายนอก หากห้องส้วมอยู่ภายนอกอาคาร จะต้องไม่ตั้งอยู่ใน ที่ลับๆ ตากน กรณีไม่สามารถทำห้อง ส้วมสำหรับเด็กเป็นการเฉพาะได้ อาจดัดแปลงห้องส้วมที่มีอยู่ แล้ว ให้เหมาะสม และปลดภัยสำหรับเด็ก แยกเป็นสัดส่วนสำหรับเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง

8) ห้องอนเกะประสงค์ สำหรับใช้กิจกรรมพัฒนาเด็ก การรับประทานอาหาร หรือการ นอน คำนึงถึงความสะอาด และการจัดพื้นที่ใช้สอยให้เหมาะสมสมกับลักษณะของกิจกรรม หากเป็นอาคารชั้น เดียวต้องมีฝ้าให้หลังคา หากเป็นอาคารที่มีมากกว่า 1 ชั้น ควรจัดให้ชั้นบนสุดมี ฝ้าให้หลังคา โดยมีความสูง จากพื้นถึงเพดาน ไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร แต่กรณีที่มีความสูงเกินกว่า 2.00 เมตร อาจไม่มีฝ้าให้เพดานก็ได้

9) การกำจัดสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ จัดเก็บในภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด และนำออกไปทิ้ง ภายนอกอาคารทุกวัน

3.2 ด้านสิ่งแวดล้อม

3.2.1 ภายในอาคาร

- 1) แสงสว่าง ควรเป็นแสงสว่างจากธรรมชาติ สม่ำเสมอทั่วทั้งห้อง เอื้อต่อการจัดกิจกรรมเพื่อ พัฒนาเด็ก เช่น มีแสงสว่างเพียงพอ ในการอ่านหนังสือได้อย่างสนับสนุน ไม่ควรให้เด็กอยู่ในห้องที่ไม่แสง สว่างจากไฟฟ้าต่อเนื่องนานกว่า 2-3 ชั่วโมง เพราะจะทำให้เกิดภาวะเครียด และมีผลถึงยอดรวมการเติบโต ของเด็ก
- 2) เสียง เสียงต้องอยู่ในระดับไม่ดังเกินไป อาคารควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ระดับ

เสียง เหนาแน่น

- 3) การถ่ายเทอากาศ ควรมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก โดยมีพื้นที่ของหน้าต่าง ประตู และช่องลม รวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20 ของพื้นที่ห้อง กรณีที่เป็นห้องกระจกหรืออยู่ ในบริเวณโรงงานที่มีมลพิษ ต้องมีเครื่องฟอกอากาศและมีเครื่องปรับอากาศอย่างเหมาะสม บริเวณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นเขตห้ามสูบ บุหรี่ตามกฎหมาย

3.2.2 ภายนอกอาคาร

- 1) รั้ว กรณีรั้วนั้นบริเวณให้เป็นสัดส่วน เพื่อความปลอดภัยของเด็กและครัวเรือน ทางเข้า-ออก ไม่น้อยกว่า 2 ทาง กรณีมีทางเดียวต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร
- 2) สภาพแวดล้อมและลักษณะ กรณีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ และควรตั้งอยู่ห่างจากแหล่ง อนามัย ผุ่นละออง หรือเสียงที่รบกวน มีการจัดระบบสุขาภิบาล การ ระบายน้ำการระบายน้ำอากาศ และ การขัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้เหมาะสม ไม่ปล่อยให้เป็นแหล่งเพาะ หรือ แพร่เชื้อโรค โดยเฉพาะต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลทุกวัน
- 3) พื้นที่เล่นก่อสร้าง ต้องมีพื้นที่เล่นก่อสร้าง เนื้อที่ไม่น้อยกว่า 2.00 ตาราง ต่อจำนวนเด็ก 1 คน โดยจัดให้มีเครื่องเล่นก่อสร้างที่ปลอดภัย และมีจำนวนเพียงพอ กับเด็ก ใน กรณีที่ไม่สามารถจัดให้มีที่เล่นก่อสร้าง เป็นการเฉพาะ หรือในสถานที่อื่น ๆ ได้ ควรปรับใช้ใน บริเวณที่ร่มเงา โดยมีพื้นที่ตามเกณฑ์กำหนดหรือ อาจจะจัดกิจกรรมก่อสร้างสำหรับเด็กใน สถานที่อื่น ๆ ที่เหมาะสม เช่น ในบริเวณลานวัด หรือใน สวนสาธารณะ ในกรณีที่นำเด็กออกไปเล่น นอกศูนย์ จะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและการดูแลอย่างใกล้ชิด เป็นสำคัญ โดยให้เด็กมีกิจกรรม ก่อสร้างอย่างน้อย 1 ชั่วโมง ในแต่ละวัน

- 4) ระเบียง ต้องมีความกว้างของระเบียงไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร หากมีพื้นที่จำกัด ระเบียงต้องกว้าง ไม่น้อยกว่า 1.75 เมตร ขอบระเบียงต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 70.00 เซนติเมตร กรณีที่มีอาคารสูง 2 ชั้นขึ้นไป กรณีลูกกรงกันเพื่อความปลอดภัยของเด็ก นอกจากนี้ เช่นติเมตร กรณีที่มีอาคารสูง 2 ชั้นขึ้นไป กรณีลูกกรงกันเพื่อความปลอดภัยของเด็ก นอกจากนี้ ควรตรวจสอบสภาพความคงทน เช่นแรง และ สภาพการใช้งาน ให้ปลอดภัยสำหรับเด็กอยู่เสมอ

3.3 ด้านความปลอดภัย

3.3.1 มาตรการป้องกันความปลอดภัย

1) ติดตั้งระบบและอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัย หรือเครื่องตัดไฟภายในบริเวณอาคาร

2) ติดตั้งเครื่องดับเพลิงอย่างน้อย 1 เครื่องต่อพื้นที่ 150 ตารางเมตร และยังคั่งเพลิง ติดตั้งสูงจากพื้นถึงหัวจัง ไม่เกิน 1.50 เมตรติเมตร

3) ติดตั้งปลั๊กไฟให้สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ถ้าติดตั้งต่ำกว่าที่กำหนดจะต้องมีผ้าปิดครอบ เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กเล่นได้ และควรหลีกเลี่ยงการใช้สายไฟต่อพ่วง

4) หลีกเลี่ยงเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทำด้วยวัสดุแตกหักง่ายหรือแหลมคม หากเป็นไม้ ต้องไม่มีเส้นใย ไม่ หรือเหลี่ยมคม

5) จัดให้มีตู้เก็บยา และเครื่องเวชภัณฑ์สำหรับปฐมพยาบาล วางไว้อยู่ในที่สูงสะดวก ต่อการหยิบใช้ และเก็บไว้ในที่ปลอดภัย ให้พื้นมีอีกดี

6) จัดให้มีวัสดุกันลื่น ในบริเวณห้องน้ำ-ห้องส้วมที่มีลักษณะลื่น และเก็บสารจำพวก เกมี หรือน้ำยาทำความสะอาดไว้ในที่ปลอดภัย ให้พื้นมีอีกดี วัสดุกันลื่นที่ใช้ในห้องน้ำ-ห้องส้วม ต้องทำ ความสะอาดสม่ำเสมอ

7) ไม่มีหลุน หรือนอนน้ำ ที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็กในบริเวณ โดยรอบตัวอาคารรวมทั้ง ไม่ควรปลูกต้นไม้ที่มีหนามแหลมคม

8) มีระบบการล็อกประตูในการเข้า-ออก นอกบริเวณอาคาร สำหรับเจ้าหน้าที่ เปิด-ปิด ได้ ความมีกริ่งสัญญาณเรียกไว้ที่หน้าประตู สำหรับห้องครัวและที่ประกอบอาหาร ความมีประตูเปิด-ปิด ที่ปลอดภัย เด็กเข้าไปไม่ได้

9) ติดตั้งอุปกรณ์เพื่อป้องกันพาหะนำโรค เช่น มุ้งลวด ฯลฯ และมีมาตรการป้องกันด้าน สุขอนามัย

10) มีตู้หรือชั้นเก็บวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ที่แข็งแรง มั่นคง มีความสูงขนาดที่ เหมาะสมกับเด็ก สำหรับสิ่งของเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ ที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็กนั้น ควรจัดแยกให้พื้น มีอีกดี

3.3.2 มาตรการเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉิน

1) มีการฝึกซ้อมสำหรับการป้องกันอุบัติภัย ไม่น้อยกว่าปีละ 1 ครั้ง

2) บุคลากร ได้รับการอบรมด้านการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การป้องกันอุบัติภัย และความเจ็บป่วยฉุกเฉินของเด็ก

3) มีโทรศัพท์และหมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินของส่วนราชการต่าง ๆ เช่น สถานีตำรวจนครบาล หน่วยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โรงพยาบาล ไว้เพื่อติดต่อได้อย่างทันท่วงที กรณีเกิดเหตุการณ์คับขัน หรือจำเป็นที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็ก และการมีอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการปฐมพยาบาลประจำไว้

- 4) มีสมุดบันทึกข้อมูลสุขภาพ และพัฒนาการของเด็ก
- 5) มีมาตรการในการรับ-ส่งเด็ก อย่างเป็นระบบ
- 6) มีแผนและแนวทางปฏิบัติกรณีเด็กมีเหตุฉุกเฉินที่จะต้องดำเนินการ

ช่วยเหลือโดยด่วน

4. มาตรฐานด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร

การอบรมเลี้ยงดู การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และส่งเสริมพัฒนาการเด็กเล็ก อายุ 2-5 ปี เป็นการกิจสำคัญในการจัดการศึกษาสูงชั้นพัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เด็กเล็กได้รับ การอบรมเลี้ยงดู และได้รับการศึกษาเพื่อการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาตาม วัย และความสามารถของเด็ก โดยมีวัตถุประสงค์หลักดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน (ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา)
2. เพื่อพัฒนาเด็กเล็ก ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณลักษณะ และสมรรถนะตามวัย โดยองค์ รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัย
3. เพื่อส่งเสริมให้เด็กเล็กสามารถปฏิบัติภาระประจำวัน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ได้อย่างมี ความสุขและมีคุณภาพ
4. เพื่อแบ่งเบาภาระผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู ให้สอดคล้องกับวิธีชีวิตของเด็ก เล็กตามบริบท และวัฒนธรรมของชุมชน สังคม ในท้องถิ่น

5. เพื่อส่งเสริมความรัก อี้้ออาหาร ของสถาบันครอบครัว ชุมชน และสังคมท้องถิ่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นสถานศึกษาและพัฒนาเด็กปฐมวัยที่ต้องใช้หลักสูตรการศึกษา ปฐมวัย พุทธศักราช 2546 มาเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและ เป็นมาตรฐาน เดียวกัน ดังต่อไปนี้

1. ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี (5 ปี หมายถึง อายุ 5 ปี 11 เดือน 29 วัน) บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อ ธรรมชาติและพัฒนาการ ของเด็กแต่ละคน ตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม-วัฒนธรรม ที่เด็กอาศัย

อยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็ก พัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิด คุณค่าต่อตนเองและสังคม

2. หลักการ

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้อย่างเหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดู หรือบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้น ของพัฒนาการทุกด้าน อย่างสมดุลและเต็มตามศักยภาพ

4.1 การบูรณาการหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ให้สอดคล้องกับ สังคม วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

หลักสูตรสถานศึกษาเป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น โดยยึดหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดการบูรณาการหน่วยการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับ สังคม วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนาขึ้นมาจากการสำรวจความต้องการของบุคคลที่ เกี่ยวข้องในท้องถิ่น โดยการศึกษา เอกสารท้องถิ่นและงานวิจัย มาประกอบเป็นข้อมูลในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้มีความพร้อมในทุกด้าน

4.2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัย

4.2.1 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กอายุ 2 ปี

- 1) ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี
- 2) ใช้อวัยวะของร่างกายได้ประสานสัมพันธ์กัน
- 3) มีจิตใจร่าเริงเบิกบาน แสดงออกทางอารมณ์
- 4) รับรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว
- 5) ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
- 6) ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับวัย
- 7) สนใจเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว

4.2.2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กอายุ 3-5 ปี

- 1) ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี
- 2) กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและ ประสานสัมพันธ์กัน
- 3) มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข
- 4) มีคุณธรรม จริยธรรม

5) ชั้นชุมและกล้ามแสดงออกทางศิลปะ คณตรี การเคลื่อนไหว และรักการออก

กำลังกาย

- 6) ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
- 7) รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ภูมิปัญญาห้องถีนและความเป็นไทย
- 8) อุ่นรักกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
- 9) ใช้ภาษาสื่อสาร ได้เหมาะสมกับวัย
- 10) มีความสามารถในการคิด และการแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย
- 11) มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
- 12) มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการสำรวจหาความรู้

4.3 คุณลักษณะตามวัย

4.3.1 คุณลักษณะตามวัยเด็กอายุ 2 ปี

1) พัฒนาการด้านร่างกาย

- 1.1) วิ่งคล่องขึ้นแต่ไม่สามารถหยุดได้ทันที
- 1.2) เดินโดยหลังได้
- 1.3) เดินขึ้นลงบันไดได้เอง โดยวางเท้าทั้ง 2 ข้างบนบันไดขึ้นเดียว
- 1.4) ลับบันเท้าขึ้นบันไดได้เมื่ออายุย่าง 3 ปี
- 1.5) หยิบของขึ้นเล็ก ๆ ได้แต่หลุดมือง่าย
- 1.6) ขับดินสองแท่งให้ญี่ ฯ ได้ด้วยนิ้วซี้และนิ้วหัวแม่มือ

2) พัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ

- 2.1) แสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ด้วยคำพูด
- 2.2) มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง เมื่อได้รับการยอมรับหรือชมเชย
- 2.3) มีความเป็นตัวของตัวเอง

3) พัฒนาการด้านสังคม

- 3.1) เล่นร่วมกับคนอื่น แต่ต่างคนต่างเล่น
- 3.2) เริ่มรู้จักเล่นเป็นกลุ่มกับเด็กอื่น
- 3.3) พยายามช่วยตัวเองในเรื่องการแต่งตัว
- 3.4) รู้จักขอและเริ่มรู้จักให้
- 3.5) เริ่มรู้จักรอคอย มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

4) พัฒนาการด้านสติปัญญา

- 4.1) มีช่วงความสนใจกับของบางอย่าง ได้นาน 3-5 นาที

- 4.2) ขอบคุณน้องสื่อภาพ
- 4.3) ขอบพังบทกoton นิทาน คำศัพด์ของจง
- 4.4) สนใจคืนครัว สำราญสิ่งต่าง ๆ
- 4.5) เริ่มประโยคคำนาม อะไร
- 4.6) สนใจสิ่งรอบตัว
- 4.7) วางของซ้อนกันได้ 4-6 ชั้น

4.3.2 คุณลักษณะตามวัยเด็กอายุ 3 ปี

- 1) พัฒนาการด้านร่างกาย
 - 1.1) กระโดดขึ้นลงอยู่กับที่ได้
 - 1.2) รับลูกบนด้วยมือและลำตัว
 - 1.3) เดินขึ้นบันไดสลับเท้าได้
 - 1.4) เยี่ยนรูปป่วงกลมตามแบบได้
- 2) พัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ
 - 2.1) แสดงอารมณ์ตามความรู้สึก
 - 2.2) ชอบที่จะทำให้ผู้ใหญ่พอใจและได้คำชม
 - 2.3) กลัวการผลักพรางจากผู้เลี้ยงดูไกด์ชิดน้อยลง
- 3) พัฒนาการด้านสังคม
 - 3.1) รับประทานอาหารได้ด้วยตนเอง
 - 3.2) ชอบเล่นแบบคู่ขนาน (เล่นของเล่นชนิดเดียวกันแต่ต่างคนต่างเล่น)
 - 3.3) เล่นสมมติได้
 - 3.4) รู้จักรอคอย
- 4) พัฒนาการด้านสติปัญญา
 - 4.1) สำราญสิ่งต่าง ๆ ที่เหมือนกันและต่างกันได้
 - 4.1) บอกชื่อของตนเองได้
 - 4.3) ขอความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา
 - 4.4) สนทนาได้ตอบ/เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้น ๆ ได้
 - 4.5) สนในนิทานและเรื่องราวต่าง ๆ
 - 4.6) ร้องเพลง ท่องคำกลอน คำศัพด์ของจะและแสดงท่าทางเลียนแบบได้
 - 4.7) รู้จักใช้คำนาม อะไร
 - 4.7) สร้างผลงานตามความคิดของตนเองอย่างง่าย ๆ

4.9) อยากรู้อยากเห็นทุกอย่างรอบตัว

4.3.3 คุณลักษณะตามวัยเด็กอายุ 4 ปี

1) พัฒนาการด้านร่างกาย

1.1) กระโดดขาเดียวยกับที่ได้

1.2) รับลูกน้ำได้ด้วยมือทั้งสอง

1.3) เดินเข้า ลงบันไดสลับเท้าได้

1.4) เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้ตัดตามเป็นเส้นตรงได้

1.5) กระโดบกระเบนไม่ชอบอยู่เฉย

2) พัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ

2.1) แสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์

2.2) เริ่มรู้จักพื้นฐานความสามารถ และผลงานของตนเองและผู้อื่น

2.3) ชอบท่าทางผู้ใหญ่

2.4) ต้องการให้มีคนฟัง คนสนิท

3) พัฒนาการด้านสังคม

3.1) แต่งตัวได้ด้วยตนเอง ไปห้องส้วมได้เอง

3.2) เล่นร่วมกับคนอื่นได้

3.3) รอครอຍตามลำดับก่อน-หลัง

3.4) แบ่งของให้คนอื่น

3.5) เก็บของเล่นเข้าที่ได้

4) พัฒนาการด้านสติปัญญา

4.1) จำแนกสิ่งต่าง ๆ ด้วยประสานสัมผัสหิ้ง 5 ได้

4.2) บอกชื่อและนามสกุลของตนเองได้

4.3) พยากรณ์แก่ปัญหาด้วยตนเองหลังจากได้รับคำชี้แนะ

4.4) สนทนาระดับต่ำ/เล่าเรื่องเป็นประโดยคอบ่างคือเนื่อง

4.5) สร้างผลงานตามความคิดของตนเองอย่างสร้างสรรค์ โดยมีรายละเอียด

เพิ่มขึ้น

4.6) รู้จักใช้คำตาม “ทำใหม่”

4.3.4 คุณลักษณะตามวัยเด็กอายุ 5 ปี

1) พัฒนาการด้านร่างกาย

สามารถปฏิบัติกรรมทางด้านร่างกายได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นคง

2) พัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ

- 2.1) แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม
- 2.2) ชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น
- 2.3) ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยลง

3) พัฒนาการด้านสังคม

- 3.1) ปฏิบัติภาระประจำวันได้ด้วยตนเอง
- 3.2) เล่นหรือทำงานโดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกับผู้อื่นได้
- 3.3) มีมารยาทในสังคมที่ดีงามมีจิตอาสา

4) พัฒนาการด้านสติปัญญา

สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์เป็นและสร้างสรรค์งานตามศักยภาพ

4.4 การจัดประสบการณ์

4.4.1 การจัดประสบการณ์เด็กอายุ 2 ปี

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กอายุ 2 ปี เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากการเล่นและทำกิจกรรมการเรียนรู้ ผ่านประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม ให้พัฒนาตนเองทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา

1) หลักการจัดประสบการณ์ ควรคำนึงถึงสิ่งสำคัญต่อไปนี้

- 1.1) เลี้ยงดูเด็กให้มีสุขภาพที่ดีและปลอดภัย
- 1.2) มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กด้วยวาจาและท่าทีที่อบอุ่นเป็นมิตร
- 1.3) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับธรรมชาติ ความต้องการ

และพัฒนาการของเด็ก

- 1.4) จัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เอื้อต่อการเรียนรู้ตามวัยของเด็ก
- 1.5) ประเมินการเรียนรู้ติดตามและพัฒนาการเด็กอย่างต่อเนื่องสนับสนุน
- 1.6) ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการ

พัฒนาเด็ก

2) แนวทางการจัดประสบการณ์เด็กอายุ 2 ปี ดังนี้

- 2.1) ดูแลสุขภาพอนามัยและตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางร่างกาย

และจิตใจของเด็ก

- 2.2) สร้างบรรยายกาศของความรัก ความอบอุ่น ความไว้วางใจ และความ

มั่นคงทางอารมณ์

2.3) จัดประสบการณ์ต่าง ให้เด็กได้เลือก ลงมือกระทำและเรียนรู้จาก ประสาทสัมผัสทั้ง 5 และ การเคลื่อนไหวผ่านการเล่น

2.4) เปิดโอกาสให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่แวดล้อมและต่างๆ รอบตัวเด็กอย่าง หลากหลาย

2.5) จัดสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้และของเล่นที่สะอาด ปลอดภัย เหมาะสมกับเด็ก

2.6) ใช้การสังเกตและติดตามการเรียนรู้โดยตลอด ให้เด็กสามารถอ่านต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

2.7) ให้ครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็ก

4.4.2 การจัดประสบการณ์เด็กอายุ 3-5 ปี

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็ก อายุ 3-5 ปี (ไม่จัดเป็นรายวิชาแต่จัดในรูปของ กิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่นทำกิจกรรมการเรียนรู้ 6 กิจกรรม) เพื่อให้เด็กเรียนรู้จาก ประสบการณ์ต่าง เกิดความรู้ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาทั้งค้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

1) หลักการจัดประสบการณ์

1.1) จัดประสบการณ์ผ่านการเล่นและทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาเด็ก โดยองค์รวมและอย่าง ต่อเนื่อง

1.2) เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่าง ระหว่างบุคคลและบริบท ของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่

1.3) จัดให้เด็กได้รับการพัฒนาโดยให้ความสำคัญทั้งกับกระบวนการและ ผลผลิต

1.4) จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็น ส่วนหนึ่งของการจัด ประสบการณ์

1.5) ให้ผู้ปกครองและชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

2) แนวทางการจัดประสบการณ์ ดังนี้

2.1) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยให้เหมาะสม กับวัยเด็ก และ ระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคน ได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

2.2) จัดประสบการณ์ให้เด็กเกิดการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5

2.3) จัดประสบการณ์ในรูปแบบบูรณาการ

2.4) จัดประสบการณ์ให้เด็กเกิดองค์ความรู้ด้วยตนเอง

2.5) จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในบรรยากาศที่

อบอุ่น มีความสุข เอื้อต่อ การเรียนรู้

2.6) จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่

หลากหลายและอยู่ใน บริบทของชุมชนนั้น ๆ

2.7) จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดี และทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ตลอดจน สอนแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์

การเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง

2.8) จัดประสบการณ์ให้เด็กที่มีการวางแผนล่วงหน้า และแผนที่เกิดจาก

สภาพจริง

2.9) นำชุมชนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์

2.10) ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลของเด็กเป็นรายบุคคล ใช้ประโยชน์ใน การพัฒนาเด็กและการ วิจัยในชั้นเรียน

4.5 การบริหารงานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร แบ่งออกเป็น 10 ด้าน ดังนี้

4.5.1 ด้านหลักสูตร

หลักสูตรสูญญ์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งเป็น 2 ระดับ

คือ ระดับอายุ 2 ปี และระดับอายุ 3-5 ปี

โดยหลักสูตรสูญญ์พัฒนาเด็กเล็กจะต้องตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทาง

สังคม เศรษฐกิจ และ ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและการจัดประสบการณ์เรียนรู้ของ เด็กเล็ก ดังนั้นสูญญ์พัฒนาเด็กเล็ก ควรดำเนินการจัดทำหลักสูตร ดังนี้

1) ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 และเอกสารที่ เกี่ยวข้องอื่น ๆ รวมทั้งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กและครอบครัว สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความ

ต้องการของชุมชนและ ท้องถิ่น

2) จัดทำหลักสูตรสูญญ์พัฒนาเด็ก โดยกำหนด วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย

คุณลักษณะที่พึง ประสงค์ สาระการเรียนรู้รายปี การจัดประสบการณ์ การสร้างบรรยากาศการ เรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ สื่อและแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ทั้งนี้สูญญ์

พัฒนาเด็กอาจกำหนดหัวข้ออื่น ๆ ได้ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของสถานศึกษาแต่ละ แห่ง

3) การประเมิน เป็นชั้นตอนของการตรวจสอบหลักสูตรของสูญญ์พัฒนาเด็ก แบ่งออกเป็น การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบคุณภาพของ

หลักสูตร องค์ประกอบของ หลักสูตรหลังจากที่ได้จัดทำแล้ว โดยอาศัยความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ การ ประเมินระหว่างการดำเนินการใช้หลักสูตรเป็นการประเมินเพื่อ ตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้ เพียงใด ความมีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใด และการ ประเมินหลังการใช้หลักสูตรเป็นการประเมินเพื่อ ตรวจสอบหลักสูตรทั้งระบบหลังจากที่ได้ ประเมินหลังการใช้หลักสูตรเป็นการประเมินเพื่อ ตรวจสอบหลักสูตรที่จัดทำรวมถึง การปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น หลักสูตรครบแต่ละช่วงอายุเพื่อสรุปผลว่าหลักสูตรที่จัดทำมี การปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น อย่างไร

4.5.2 ด้านการจัดประสบการณ์/การจัดกิจกรรมประจำวัน กิจกรรมประจำวัน สำหรับเด็กอายุ 2-5 ปี สามารถนำมายัดเป็นกิจกรรมประจำวันได้หลายรูปแบบ เป็น การช่วยให้ ครูผู้สอนและเด็กทราบว่าแต่ละวันจะต้องทำกิจกรรมอะไร เมื่อใดและอย่างไร โดยมีหลักการจัด และขอบข่ายกิจกรรมประจำวันดังนี้

1) หลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

1.1) กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย ของเด็กและ ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก

วัย 2 ปี มีความสนใจช่วงสั้นประมาณ 5 นาที

วัย 3 ปี มีความสนใจอยู่ได้ประมาณ 8 นาที

วัย 4 ปี มีความสนใจอยู่ได้ประมาณ 12 นาที

วัย 5 ปี มีความสนใจอยู่ได้ประมาณ 15 นาที

1.2) กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ไม่ควรใช้เวลา ต่อเนื่องนาน เกิน 20 นาที

1.3) กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นเสรี เช่น การเล่นตามนุ่น การเล่น

กลางแจ้ง ฯลฯ ใช้เวลาประมาณ 40-60 นาที

1.4) กิจกรรมมีความสมดุลระหว่างกิจกรรมในห้องและนอกห้อง กิจกรรมที่ ใช้กล้ามเนื้อ ใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็นรายบุคคลกลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็ก เป็นผู้เริ่มและผู้สอนเป็นผู้เริ่ม และกิจกรรมที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลังจัดให้ ครบถ้วนประเภท ทั้งนี้ กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายควรจัดสลับกับกิจกรรมที่ไม่ต้อง ออกกำลังมากนัก เพื่อเด็กจะได้ไม่ เหนื่อยเกินไป

4.5.3 ด้านการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ การจัดประสบการณ์ในระดับเด็ก

เด็กนั้นไม่สอนเป็นรายวิชา แต่จัดในรูปแบบกิจกรรมบูรณาการให้เด็ก เรียนรู้ผ่านการเล่น ดังนั้น การจัดประสบการณ์ให้เด็ก ได้พัฒนาครบถ้วน บรรจุด้วยตามหลักสูตรนั้น ผู้สอนจำเป็นต้อง

วางแผนการจัดประสบการณ์และรู้หลักการเรียนแผนการจัดประสบการณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1) จุดประสงค์ของการเรียนแผนการจัดประสบการณ์

1.1) เพื่อให้ผู้สอนวางแผนล่วงหน้าในการจัดกิจกรรมร่วมกับเด็กได้อย่างเหมาะสมและ สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

1.2) เพื่อให้ผู้สอนนำแผนการจัดประสบการณ์ไปใช้ในการจัดกิจกรรมประจำวันให้บรรลุ

จุดหมายที่สำคัญที่กำหนด

2) การทำแผนการจัดประสบการณ์ การจัดแผนการจัดประสบการณ์ให้บรรลุ

จุดหมายของหลักสูตร ผู้สอนควรดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้

2.1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง/ ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยอย่างละเอียด จนเกิดความเข้าใจว่าจะพัฒนา

เด็กอย่างไร เพื่อให้บรรลุตามจุดหมายที่หลักสูตรกำหนด ไว้ นอกจากนี้ควรศึกษาเอกสารที่ เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเพื่อให้มีความเข้าใจ อีกขั้น เช่น คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ข้อมูลพัฒนาการ

เด็ก พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

2.2) วิเคราะห์หลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ความสัมพันธ์ของ มาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ (จุดหมาย) ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ ของเด็กอายุ 2-5 ปี

ผู้สอนต้องวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ของเด็กอายุ 2-5 ปี เพื่อนำไปพิจารณาสาระการเรียนรู้

2.3) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรปฐมวัยส่วนที่เป็น สาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นประสบการณ์สำคัญและส่วนที่เป็นสาระที่ควร เรียนรู้ โดยผู้สอน จะต้องวิเคราะห์และเลือกนำมาดำเนินการจัดประสบการณ์

2.4) กำหนดรูปแบบการจัดประสบการณ์ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนจะต้อง กำหนดรูปแบบการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยซึ่งมีหลากหลาย รวมทั้งศึกษาแนวคิดจาก

นวัตกรรมที่ผู้สอนต้องใช้ สอดแทรกลงในการจัดประสบการณ์ สำหรับรูปแบบที่นิยมใช้จัด ประสบการณ์ในระดับปฐมวัยคือ หน่วย การจัดประสบการณ์ ผู้สอนสามารถกำหนดหน่วยการจัด ประสบการณ์เป็นรายสัปดาห์ บางสัปดาห์อาจใช้ หน่วยการจัดประสบการณ์ตามความสนใจของ เด็ก โดยพิจารณาข้อมูลหลักสูตรสถานศึกษา ตัวเด็ก สภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม ประกอบ ทั้งนี้ สามารถยืดหยุ่นตามความเหมาะสม

2.5) จัดทำหลักสูตรปฐมวัยพัฒนาเด็กในรูปแบบการบูรณาการร่วมกับ สาระการเรียนรู้ ระดับท้องถิ่น สำหรับการจัดประสบการณ์แบบหน่วย ผู้สอนต้องกำหนดหัวเรื่อง

โดยใช้เป็นแกนกลางในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก การกำหนดหัวเรื่องสามารถทำได้ 3 วิธี คือ เด็กเป็นผู้กำหนดผู้สอนและเด็กร่วมกันกำหนดและผู้สอนเป็นผู้กำหนด

2.6) เปียนแผนการจัดประสบการณ์ ผู้สอนควรพิจารณาเปียนแผนการจัดประสบการณ์ที่ ผู้สอนนำไปใช้ได้จริงและเกิดประโยชน์ต่อเด็กปฐมวัยที่ผู้สอนรับผิดชอบ ทั้งนี้ จะต้องสอดคล้องกับหลัก การศึกษาปฐมวัย

4.5.4 ด้านสื่อและนวัตกรรมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ สื่อเป็นตัวกลาง นำความรู้จากผู้สอนสู่เด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรมเข้าใจยากถูกถ่ายเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจได้ง่าย เรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว เพลิดเพลิน เกิดการเรียนรู้และการค้นพบด้วยตนเอง

4.5.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล ให้ครอบคลุมถึงการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับ การประเมินผล ล่วงเสริมความสามารถให้ประเมินผลอย่าง ถูกต้อง จัดให้มีการวัดและประเมินผลที่ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ปรับปรุงการสร้างเครื่องมือวัดผลให้

การประเมินพัฒนาการเด็กอายุ 2-5 ปี เป็นการประเมินพัฒนาการทางด้าน ร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก โดยถือเป็นกระบวนการต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กใน แต่ละวัน ทั้งนี้มุ่งนำข้อมูลการประเมินมาพิจารณา ปรับปรุง วางแผนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กแต่ ละคนได้รับการพัฒนาตามจุดหมายของหลักสูตร

4.5.6 ด้านการนิเทศการศึกษา การนิเทศการศึกษา เป็นงานที่ครอบคลุมถึงการให้ ความช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษาทางวิชาการ เพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ ภายในศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กมีความสอดคล้องกับหลักสูตรฯ การใช้วิธีการนิเทศ สามารถทำได้หลากหลาย ทั้งนี้ต้องปฏิเสธ สมำเสมอและเป็นระบบ

4.5.7 ด้านการวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียน เป็นงานวิจัยที่มุ่งพัฒนา กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือพัฒนาพฤติกรรม ของผู้เรียน ให้มีคุณภาพตามที่กำหนดใน หลักสูตรหรือสังคมคาดหวัง ซึ่งดำเนินการโดยครูผู้ดูแลเด็กหรือ ดำเนินการร่วมกับหัวหน้าศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก ผู้เรียน โดยส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยภาค เรียนละ 1 เรื่อง

4.5.8 ด้านโภชนาการ การดำเนินงาน โภชนาการ ใช้แนวทางการดำเนินงาน โภชนาการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของกรมอนามัย ซึ่งงานโภชนาการที่สำคัญมี 2 ส่วนคือ การจัดอาหารสำหรับเด็กเล็ก และการเฝ้าระวังการเจริญเติบโตของเด็ก เพื่อให้เด็กได้รับอาหารตามวัยที่เหมาะสมและเพียงพอ ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของเด็กเป็นพื้นฐาน ของการมีสุขภาพที่ดี มี

พัฒนาการเหมาะสมตามวัย ส่งเสริมให้เด็กได้รับอาหารครบ 5 หมู่ รวมทั้งน้ำดื่ม สะอาด และสารอาหารที่จำเป็น

4.5.9 ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กิจกรรมวันสำคัญต่าง/โครงการที่ส่งเสริมผู้เรียน)

1) กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันพ่อ วันแม่ วันเด็ก วันปีใหม่ วันสำคัญทางศาสนาฯลฯ

2) โครงการต่าง ๆ ที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

4.5.10 ด้านการประเมินคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสามารถประเมินคุณภาพภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้โดยใช้มาตรฐานการศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีมาตรฐาน และมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของชุมชน

5. มาตรฐานด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนทุกภาคส่วน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545 มาตรา 29 กำหนดให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริม ความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มี การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ พัฒนาระหว่างชุมชน และวิทยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้ สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและความต้องการรวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ พัฒนาระหว่างชุมชน

ในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมกันทุกภาคส่วนในสังคมเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย อีกทั้งยังเป็นการใช้ต้นทุนทางสังคมที่มีอยู่ในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การจัดการศึกษาในศูนย์พัฒนา เด็กเล็กเป็นการสร้างพื้นฐานการศึกษาให้แก่เด็กเล็ก ที่จะทำให้มีการสนับสนุนการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของลังค์บุคคลในสังคมเป็นที่ยอมรับในศักยภาพของ การบริหารจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระบวนการบริหารแบบการมีส่วนร่วมจะมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพราะจะทำให้สามารถขับเคลื่อนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปสู่มาตรฐานการบริหารแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นการระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนของสังคม ภายใต้ทักษะ การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครู ผู้ดูแลเด็ก

และผู้เกี่ยวข้องที่จะทำให้เกิดความพร้อมใจที่จะร่วมมือในการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้ก้าวหน้าต่อไป

บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรรัฐ สถาบันการศึกษา และศาสนา สามารถมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้ดังนี้

5.1 ด้านวิชาการ

5.1.1 ให้คำแนะนำปรึกษาการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โครงการพัฒนาต่าง ๆ

ตามแผนพัฒนาศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก

5.1.2 ให้คำแนะนำปรึกษา สนับสนุนทรัพยากรในการทำกิจกรรม เช่น ศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกสถานที่ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กให้กับผู้ปกครองและครู

5.1.3 ให้คำแนะนำหรือมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

5.1.4 ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชน ท้องถิ่น

ทราบอย่างทั่วถึง

5.2 ด้านอาคารสถานที่

5.2.1 ร่วมพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอก

อาคาร

5.2.2 ร่วมให้การเฝ้าระวังดูแลความปลอดภัยและทรัพย์สินภายในอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

พัฒนาเด็กเล็ก

5.3 ด้านงบประมาณ

ระดมทรัพยากรสนับสนุนการพัฒนาอาคารสถานที่ บุคลากร สื่อ วัสดุ ครุภัณฑ์ กิจกรรมศึกษาเรียนรู้นอกสถานที่ อาหารเสริม อาหารว่าง อุปกรณ์กีฬา และอื่น ๆ ในการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

5.4 ด้านบุคลากร

5.4.1 ให้คำปรึกษาแนะนำ ส่งเสริม สนับสนุน ในการดำเนินงานและการพัฒนาบุคลากรศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

5.4.2 ร่วมในการอบรมด้วยดูแลจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ดูแลความปลอดภัยเด็ก เด็กภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

5.5 ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดกิจกรรมสัมพันธ์กับชุมชน ได้ดังนี้

5.5.1 จัดกิจกรรมเยี่ยมบ้าน

5.5.2 จัดทำสมุดลือสาระหวานชื่นสูญเสียปีกของ

5.5.3 จัดทำป้ายนิเทศให้ความรู้กับผู้ปีกของ

5.5.4 จัดให้มีมุมเรียนรู้ผู้ปีกของ

5.5.5 จัดกิจกรรมการแสดงของเด็กเข้าร่วมในโอกาสต่าง ๆ

5.5.6 จัดนิทรรศการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ นวัตกรรม สื่อการเรียน และ

ผลงานเด็ก

5.5.7 ร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา และประเพณีต่าง ๆ ของท้องถิ่นนั้น ๆ

5.5.8 เข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่สาธารณะ เช่น ตลาด วัด สวนสาธารณะ

ฯลฯ

5.5.9 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้บริการชุมชน เกี่ยวกับอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร และอื่น ๆ

6. มาตรฐานด้านส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย

เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นสถานพัฒนาเด็ก ปฐมวัยที่มีคุณภาพ และ ได้มาตรฐานในการอบรมเดียงดู จัดประสบการณ์และส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้แก่เด็กปฐมวัยอย่าง ครอบคลุม กว้างขวาง เป็นพื้นฐานของการศึกษา เพื่อพัฒนาคนอย่างมีคุณภาพ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้ง หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ช่วยครูผู้ช่วยและผู้ช่วยครูผู้ช่วย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้อง ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งใน ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับ อำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค โดยมีวัตถุประสงค์และแนว ทางการดำเนินงาน ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านการพัฒนาเด็ก ปฐมวัย

2. เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีศักยภาพ ในการพัฒนาเด็ก เล็ก

3. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานด้านพัฒนาเด็กปฐมวัยระหว่างหัวหน้าศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก ครูผู้ช่วยและเด็ก ผู้ช่วยครูผู้ช่วยและเด็ก บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องขององค์กร ประกอบส่วนห้องถีน

4. เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กปฐมวัย

แนวทางปฏิบัติงาน

1. องค์กรประกอบส่วนห้องถีน ส่งเสริมสนับสนุนการจัดประชุมหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ช่วยและเด็ก ผู้ช่วยครูผู้ช่วยและเด็ก ระหว่างองค์กรประกอบส่วนห้องถีน เพื่อกำหนดแผนความร่วมมือ ในการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2. จัดทำแผนงาน ปฏิทินงาน แนวทางการปฏิบัติงานตามกำหนดการ

3. ส่งแผนงานและปฏิทินงานให้ผู้บริหารองค์กรประกอบส่วนห้องถีนทันท่วงที

พิจารณาเห็นชอบ

4. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเครือข่ายศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

5. ดำเนินการตามแผนงานและปฏิทินงานที่กำหนดไว้

6. สรุปและรายงานผลการดำเนินงานให้แก่องค์กรประกอบส่วนห้องถีนทันท่วงที

หมายเหตุ องค์กรประกอบส่วนห้องถีนสามารถปรับรูปแบบ และกิจกรรมภายใต้ความ

ร่วมมือได้ตาม บริบทของแต่ละห้องถีน

6.1 การส่งเสริมสนับสนุนจากองค์กรประกอบส่วนห้องถีนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6.1.1 องค์กรประกอบส่วนห้องถีนในฐานะหน่วยงานผู้จัดการศึกษาปฐมวัย มี

บทบาทหน้าที่ในการ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเด็กปฐมวัย ตามศักยภาพ ห้องเรียนวิชาการ

งบประมาณและการ พัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

6.1.2 ดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานพัฒนาเครือข่าย

6.1.3 ประเมินผลการพัฒนา

6.1.4 สนับสนุนให้นักศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีความก้าวหน้าในวิชาชีพและ

มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่

6.2 การจัดตั้งเครือข่ายระดับต่าง ๆ

6.2.1 ขั้นที่ 1 การวางแผน

1) วางแผนงานในการสร้างเครือข่าย

2) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

2.1) องค์กรประกอบส่วนห้องถีน

2.2) สำนักงานส่งเสริมการประกอบห้องถีนอาชีวศึกษา

2.3) สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

2.4) สถานีอนามัย

2.5) โรงพยาบาล

2.6) ศาสนสถาน

2.7) สถาบันการศึกษาต่าง ๆ

2.8) ชุมชน/สมาคม ต่าง ๆ ฯลฯ

3) ประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสร้างเครือข่าย

4) จัดตั้งชุมชน คณะกรรมการชุมชน คณะทำงานหรือคณะกรรมการที่จะเป็น

ทีมงานพร้อม กำหนดภารกิจหน้าที่ และกลไกในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้สอดคล้องกับมาตรฐาน
การดำเนินงานศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก และกิจกรรมต่าง ๆ โดยทีมงานควรประกอบด้วย

4.1) ผู้นำเครือข่าย

4.2) หัวหน้าศูนย์ฯ

4.3) ผู้ดูแลเด็กดีเด่น

4.4) ครูผู้ดูแลเด็ก

4.5) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

4.6) เจ้าหน้าที่จากสถานีอนามัยในพื้นที่

4.7) เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่

4.8) ภูมิปัญญาในพื้นที่

4.9) ผู้ปกครอง

4.10) ผู้นำทางศาสนา

5) วางแผนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น

5.1) จัดอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ดูแลเด็ก

5.2) ศึกษาดูงาน

5.3) จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้

5.4) นิเทศศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

6.2.2 ขั้นที่ 2 ปฏิบัติงานตามแผน

6.2.3 ขั้นที่ 3 ประเมินผลการดำเนินงาน

1) ประเมินผลการดำเนินงานในรอบปี ของแต่ละฝ่ายแต่ละทีมงานที่แบ่งภาระ

งานไว้

2) รวมรวมผลการประเมิน ปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไข เพื่อเสนอทีมงาน
คณะกรรมการ และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6.2.4 ขั้นที่ 4 ปรับปรุงและพัฒนา

นำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการสร้างเครือข่าย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ไตรา จิตราษ (2555 : 68) "ได้ศึกษาการศึกษา สภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ไข
ปัญหาการจัดการศึกษาสูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการจัดการศึกษาสูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลใน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สรุปโดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน¹
พบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ด้านบุคลากร รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการสูนย์พัฒนา²
เด็กเล็ก และด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร

2. ปัญหาการจัดการศึกษาสูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ใน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สรุปโดยภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน³
พบว่า ด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร รองลงมา คือ ด้านส่งเสริม
เครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัยและด้านที่มีปัญหาต่ำสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมการสนับสนุนจาก
ทุกภาคส่วน

3. แนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาสูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สรุปโดยภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการ
จัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอในการส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาสูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และ
ควรมีการพัฒนาบุคลากร ให้มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาสูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยการอบรม
สัมมนา การศึกษาดูงาน และควรมีการนิเทศติดตามการสอนครูผู้สอนเด็กอย่างต่อเนื่อง ตลอดจน
การส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย เพื่อใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จะช่วยต่อการ
พัฒนางาน พัฒนาเด็ก ให้ไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีคุณภาพ

วรชิต ชิณเกตุ (2554 : 66) ได้ศึกษานปัญหาการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานการ
ดำเนินงานสูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดมหาสารคาม พบว่าปัญหา
การดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานสูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้านมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน และ

ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ และมีอยู่ในระดับน้อย คือด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมปลอดภัย ผลการเปรียบเทียบปัจจุบันการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งห้องเรียนที่มีความเหมาะสมและสุกสุขลักษณะ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครุประดิษฐ์และเด็กแต่ละคนทั้งโดยรวมและรายด้าน ส่วนข้อเสนอแนะในการดำเนินงานส่วนใหญ่เป็นการให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์และประเมินพัฒนาการ ให้ผู้ดูแลเด็กดูแลเด็กให้มากขึ้น และห้องเรียนความมีความหมายสมและสุกสุขลักษณะ

เบนิก้า นุ่มพุ่ม (2553 : 79) ได้ศึกษาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลครอุดรานี พบว่า ผู้ปกครอง เห็นว่ามีการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลครอุดรานี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ด้านอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร และด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน เมื่อจำแนกตามอายุ เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง อาชีพ รายได้ต่างกัน และประสบการณ์ในงาน เห็นว่ามีการดำเนินงานศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก สังกัดเทศบาลครอุดรานี โดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ($P > .05$)

ชนนวรรษ พลินย์ (2553 : 61) ได้ศึกษาการศึกษาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลผักแวง อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลผักแวง โดยรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร และด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน อยู่ในระดับมาก บุคลากรที่มีเพศและสถานภาพตำแหน่งต่างกัน เห็นว่า มีการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลผักแวง โดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกับบุคลากรที่มีอายุต่างกัน เห็นว่า มีการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลผักแวง โดยรวมและรายด้าน 2 ด้าน คือ ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย และด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เห็นว่า มีการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลผักแวง จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ และด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บุคลากรที่มีรายได้ต่ำเดือนต่างกัน เห็นว่า มีการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลผักแวง โดยรวมและรายด้าน จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ และด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุดมลักษณ์ คำลีอ (2553 : 55 – 58) ได้ศึกษา ทรงศนต์ต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส พบว่า ในภาพรวมบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาสไม่มีทรงศนต์ต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ในระดับเห็นด้วยมาก อันดับแรก คือ ด้านบริหารวิชาการ รองลงมาคือด้านบริหารงานบุคคล ด้านบริหารงบประมาณ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน และด้านอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากร ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาสที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเภทต่างกันและรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างกัน มีทรงศนต์ต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอสีคิว จังหวัดนราธิวาส ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและตำแหน่ง ต่างกันมีทรงศนต์ต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ไม่แตกต่างกัน

เพชรัตน์ เบี้ยเลี่ยม (2551 : 78) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหา และการจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการจัดการศึกษาปฐมวัย ในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับปัญบัติน้อยโดยเฉพาะ โภชนาการ มีการปฏิบัตินอกที่สุด ส่วนการจัดสภาพแวดล้อม มีการปฏิบัติน้อยที่สุดในด้านการจัดการศึกษาพบว่าการจัดประสบการณ์มีการปฏิบัติสูงที่สุด แต่การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีการปฏิบัติน้อยที่สุด

2. ปัญหาการจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมมีปัญหามากที่สุด ส่วนความปลอดภัยมีปัญหาน้อยที่สุด สำหรับการจัดการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีปัญหาง่ายในระดับน้อยและการจัดประสบการณ์มีปัญหาน้อยที่สุด

3. สภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานพัฒนาเด็ก ในภาพรวมทั้งด้านการคุณและ การจัดการศึกษา เมื่อจำแนกตามสถานภาพ ขนาดของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยและสัดส่วนของผู้ดูแล ไม่แตกต่างกัน

4. ปัญหาของการจัดการศึกษาปฐมวัย ในสถานศึกษาปฐมวัยในภาพรวมและเมื่อจำแนกตามสถานภาพขนาดของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย และสัดส่วนของผู้ดูแลมีสถานภาพการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน

คร่าวุธ สังกะเพส (2551 : 83) ได้ศึกษาการประเมินประสิทธิผลของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบลสนตียะ อำเภอ Jongtong จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ระดับประสิทธิผลของศูนย์

พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลลบสบเตี้ยะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากปัจจัยด้านนโยบายการบริหารการปฏิบัติ และผลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับประสิทธิผลของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีอยู่ 5 ด้าน คือ ด้านตัวบุคลากรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านพัฒนาการของเด็กเล็ก ด้านอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม ด้านความปลอดภัย และด้านความร่วมมือของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและชุมชนที่มีต่อ กัน ปัญหาอุปสรรคของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลลบสบเตี้ยะ มีอยู่ 3 ด้าน คือ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านระบบการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม และด้านสุขภาพอนามัยของเด็กเล็ก ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้องมีความรู้ความเข้าใจและให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา ของเด็กเล็ก ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไปคือ ควรมีการศึกษาหลักสูตรการเรียนการสอนเชิงเปรียบเทียบระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของรัฐและเอกชน

กษิณีเดช จิวน้อย (2550 : 37) ได้ศึกษาการประเมินผลการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วม : กรณีศึกษาในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลบสบเตี้ยะ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยภาพรวมการประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วม : กรณีศึกษา ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลบสบเตี้ยะ อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากรมีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านวิชาการ และด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย และด้านการมีส่วนร่วมและ การสนับสนุนจากชุมชน การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเด็กในการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า ผู้ปกครองเด็กที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาเด็กศูนย์พัฒนาเด็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในทุกด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ด้านวิชาการ และด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เกียรติชัย ชัยอมฤต (2550 : 130 -131) ได้ศึกษาการดำเนินงานตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า 1. การดำเนินงานตามหลักการจัดการศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านบุคลากรการเรียนรู้ ด้านการสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม และด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็กตามลำดับ 2. ผล

การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครุศึกษา และผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยของ โรงเรียนเอกชน เรื่อง สภาพแวดล้อมต้องสะอาด ร่มรื่น ปลอดภัยเหมาะสมกับวัย และการมีการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับโรงเรียนเป็นประจำ มากเป็นอันดับแรก ครุศึกษา ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องการสร้างหลักสูตรควรเหมาะสมกับผู้เรียน สองคลังกับสภาพชุมชนและท้องถิ่นมาเป็นอันดับแรก ส่วนผู้ปกครองนักเรียน ให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับเรื่องสถานศึกษาการจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับวัยของเด็กสองคลังกับความต้องการ ของชุมชนและคำนึงถึงความสนใจ ความแตกต่าง และความสามารถของเด็กมาเป็นอันดับแรก ดร.อรุณี บัวลักษณ์ (2550 : 66 – 68) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของศูนย์

คารุณี นิลน้อย (2550 : 66 – 68) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ระดับอนุบาล 3 ช่วง กรณีศึกษาของกรรมการบริหารส่วนตำบลไทรเขียว อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีผลต่อการดำเนินงานเห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รองลงมาคือ มาตรฐานด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร และมาตรฐานการมีส่วนร่วม และการสนับสนุนจากชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่น ๆ คือ มาตรฐานด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามลำดับ

ของบุคลากรด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย และรองลงมา การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษา การจัดทำคู่มือการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยของท้องถิ่นและร่วมนื้อ กับสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นสำหรับเด็กปฐมวัย

1. ปัญหาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ในภาพรวม พบว่า การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยด้านวิชาการของโรงเรียนมีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยด้านงบประมาณของโรงเรียน การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยด้านบุคคลของโรงเรียนและมีปัญหาน้อยที่สุดคือ การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยด้านงานบริหารทั่วไปของโรงเรียน ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบระดับของปัญหาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิบห้า จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการ^{ทำงานและขนาดโรงเรียน} พบว่า ผู้บริหารกับครุภัณฑ์สอนระดับปฐมวัยที่มีตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และ^{ขนาดของโรงเรียน} มีการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียน สังกัด^{สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิบห้า ไม่แตกต่างกัน} ส่วนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงาน^{ต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ}^{ที่ระดับ .05}

สำหรับ พนักงาน (2553 : 112) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารสูงสุด สำหรับ พนักงานเด็กขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า สภาพ การบริหารสูงสุดพนักงานเด็กขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม และรายด้านมีการปฏิบัติในระดับมาก ปัญหาการบริหารสูงสุดพนักงานเด็กเด็ก ด้านบุคลากรและการ บริหารจัดการบุคลากร มีวุฒิความรู้ไม่ต้องกับสายงาน บริหารงานแบบอุปถัมภ์ ด้านอาคารสถานที่ ที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย อาคารไม่ได้มาตรฐานและดั้งในพื้นที่หน่วยงานอื่น ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร มีปัญหาด้านการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ต่อ วัสดุ และหลักสูตรไม่ สอดคล้อง และตรงกับความต้องการของสูงสุดพนักงานเด็ก ด้านการมีส่วนร่วม และการสนับสนุน จากชุมชน ขาดการประชาสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วมในการจัดทำทุนสนับสนุนด้านธุรการการเงิน และการบริหารสูงสุดพนักงานเด็ก ด้านบุคลากรและระบบการบริหารงานการเงินและพัสดุไม่ และพัสดุ บุคลากรไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำพัสดุและระบบการบริหารงานการเงินและพัสดุไม่ ซัดเป็น ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข การบริหารสูงสุดพนักงานเด็ก ด้านบุคลากรและการบริหาร จัดการ ควรรับบุคลากรที่มีวุฒิ ความรู้ตรงตามสายงาน และบริหารบุคลากรตามระเบียบกฎหมาย ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ควรจัดสรรงบประมาณอุดหนุนก่อสร้างอาคาร

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ควรส่งเสริมการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน การประกันคุณภาพการศึกษา จัดหาสื่อ วัสดุการเรียนการสอนและจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้อง ตรงกับความต้องการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน ความมีการประชาสัมพันธ์ การวางแผนการปฏิบัติงาน และระดมทุนสนับสนุนร่วมกัน ด้านธุรการ การเงินและพัสดุ กรมตั้งเสริมการปักครองท้องถิ่น ควรอกรับเมียบการบริหารงานการเงินและพัสดุให้ชัดเจน

นันทิยา รักประจิต (2548 : 59 – 60) ได้ศึกษาเริ่มการศึกษาความต้องการในการจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาปฐมวัยของกองทัพอากาศ การศึกษาระนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของผู้บริหาร ครุ และผู้ปกครองในสถานศึกษาปฐมวัย ของกองทัพอากาศ ในด้านต่าง ๆ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านบริหาร ด้านหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลากร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการบริการ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว และชุมชน เปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหาร ครุ และผู้ปกครอง ในการจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาปฐมวัยของกองทัพอากาศ จำแนกตามสถานศึกษา ประสบการณ์การดูแลเด็กปฐมวัยของกองทัพอากาศ มีความต้องการในการจัดสถานศึกษาปฐมวัยในระดับมาก และมากที่สุดทั้ง 6 ด้าน ความต้องการในการจัดการศึกษาปฐมวัย การศึกษาปฐมวัยในระดับมาก และมากที่สุดทั้ง 6 ด้าน ความต้องการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของผู้บริหาร ครุ และครุปกครอง ในสถานศึกษาปฐมวัยของกองทัพอากาศ เมื่อเปรียบเทียบตามประเภทสถานศึกษาปฐมวัยประสบการณ์การดูแลเด็ก 0 – 5 ปี และวุฒิทางการศึกษา แล้วพบว่า ผู้บริหารที่อยู่ในสถานศึกษาต่างกัน มี และมีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความต้องการในการจัดการศึกษาปฐมวัยด้านการบริหาร ด้านบุคลากร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการบริการ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว และชุมชนไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันครุที่อยู่ในสถานศึกษาต่างกัน และประสบการณ์การบริหาร ต่างกัน มีความต้องการในการจัดการศึกษาทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกัน ความต้องการในการจัดการศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านบุคลากร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม และการศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านบุคลากร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว และชุมชนแตกต่างกันผู้ปกครองของเด็กในสถานศึกษาต่างกัน และมีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความต้องการในการจัดการศึกษาปฐมวัยทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกัน

อัครเดช วรหาญ (2548 : 68) ได้ศึกษาความสามารถในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอําเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ พบร่วม ความสามารถในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับสูง โดยมี กระบวนการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับสูง โดยมี ความสามารถ ด้านการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านบุคลากร

ขององค์การ บริหารส่วนตำบล และด้านงบประมาณในระดับสูง โดยต่างก็คิดว่าเป็นหน้าที่ที่สามารถปฏิบัติได้ โดยดูได้จากผลการวิเคราะห์ถ้าการบริหารจัดการ การบริหารงานทุกด้านอยู่ในระดับความสามารถสูง อันเป็นผลจากการกิจกรรมที่ได้รับการถ่ายโอนมาทั้งหมด ทั้งงาน คน และงบประมาณ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถวางแผนการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้ตามความต้องการของท้องถิ่น

สุชาดา สมสวนจิต (2547 : 53-54) ได้ศึกษานักกฎหมายอุปสรรคและปัจจัยการดำเนินงานสูญย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยในการดำเนินงานสูญย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบลล้วนเกี่ยวกัน โดยนาย ระเบียง วัตถุประสงค์แนวทางการดำเนินงาน โดยภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ปัญหา อุปสรรค ในการดำเนินงานสูญย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรบริหารส่วนตำบลในด้านการบริหาร ด้านบุคลากร ด้านวิชาการ ด้านอาคารสถานที่ ด้านงบประมาณ ด้านความสัมพันธ์กับชุมชนโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. งานวิจัยต่างประเทศ

บูฟอร์ด (Buford, 2000 : 904 - A) ได้ทำการวิจัยเมื่อ ค.ศ. 1975 เรื่องทัศนของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนระดับอนุบาล ได้ข้อเสนอจากผลการวิจัยพบว่าการสอนชั้นอนุบาลควรเน้นพัฒนาการอารมณ์เป็นลำดับแรก การพัฒนาการทางร่างกายเป็นลำดับถัดมาและควรมีกิจกรรมที่จะช่วยให้เด็กมีกิจกรรมที่จะช่วยให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนของให้มากที่สุดจากผลการวิจัยงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัย นักภาษาจะมุ่งให้เด็กมีความพร้อมในอันที่จะเรียนในระดับประถมศึกษาได้ดี ยังเป็นการศึกษาพื้นฐานที่สำคัญ ที่จะทำให้เด็กมีชีวิตในอนาคตสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การอบรมเลี้ยงคุ้ดเด็กปฐมวัยจะมีผลไปตลอดชีวิต หากเด็กได้รับการดูแลเท่าดี ได้รับความรักความอบอุ่นจะทำให้เด็กเป็นคนสุภาพซื่อสัตย์และมีความสามารถในการพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและสถาบันหลายฝ่ายตั้งแต่ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคมล้อม ตลอดจนองค์กรที่มีหน้าที่ดูแลการศึกษาและจัดบริการพื้นฐานให้แก่เด็ก และองค์กรบริหารส่วนตำบลบังเข้าใจในสภาพและแนวทางในการพัฒนาการศึกษาน้อยและยังเห็นว่าการจัดการศึกษามิใช่ปัญหาระดับชั้น มีจัดสรรงบประมาณก็จัดให้โดยอ้อม ไม่จัดให้โดยตรง และที่สำคัญบุคลากรมีไม่เพียงพอและขาดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา

แบลค (Black, 2001 : 3304 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางสังคมและรูปแบบของการถือสารในเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความคุ้นเคยและไม่คุ้นเคยกัน ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างของสถานภาพทางสังคมในรูปแบบของการถือสาร จะมีความสัมพันธ์กับเพศ และสถานภาพ

ของเด็กที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยกัน เด็กหญิงจะมีสัดส่วนของการพูดคุยต่อเนื่องสูงกว่าเด็กเพศชาย แต่เด็กชายมีสัดส่วนของการพูดคุยแบบไม่ต่อเนื่องสูงกว่าเด็กหญิง

บรัดลีย์ (Bradley, 2002 : 4224-A) ได้ศึกษาการพัฒนาวิชาชีพโดยการเรียนรู้จากตัวบุคคลชุมชนและกลุ่มวิชาชีพ การส่งเสริมให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน ด้านการสอนและคุณลักษณะเด็กในสูนย์คุณลักษณะเด็กประจำรัฐเท็กซัส จากผลการวิจัยพบว่า แหล่งการเรียนรู้ สำหรับครูประจำศูนย์คุณลักษณะเด็ก แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ แหล่งเรียนรู้จากตัวบุคคล แหล่งเรียนรู้จากชุมชนและแหล่งเรียนรู้จากกลุ่มผู้มีวิชาชีพด้านปฐมวัย โดยทั่วไปแล้วพบว่า ครูประจำศูนย์คุณลักษณะเด็ก สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้โดยไม่ก่อให้มีอุปสรรคทางด้านความสามารถในการเข้าถึงแต่มีข้อจำกัดทางด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการเรียนรู้ของครูประจำศูนย์คือความตึงเครียดระหว่างครูประจำศูนย์และครอบครัวของเด็ก ข้อจำกัดที่เกิดจากการจัดระเบียบท่องเรียนใหม่ความยากในการเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ที่เป็นงานเขียน การจัดแหล่งเรียนรู้ได้รับความคาดหวังว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ให้เป็นเครื่องมือในการจัดอบรมครูประจำศูนย์ เพื่อให้ครูประจำศูนย์สามารถปฏิบัติงานซึ่งเป็นสนับสนุนทฤษฎีการศึกษาขั้นปฐมวัยได้

เลียงจี้ พี มิ่ง (Liang, Pi – Ming, 2002 : 2338-A) ได้วิจัยการรับรู้ด้านคุณภาพและความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน : การศึกษาดูงานการสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองชาวไทยที่มีบุตรกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนอนุบาล พบว่า การวิจัยใช้วิธีสุ่มเลือกประชากรกลุ่มตัวอย่างจากผู้ปกครอง 720 คน ที่มีบุตรอายุ 4-6 ปี และเรียนอยู่ในโรงเรียนอนุบาลในเขตอำเภอเมืองและโรงเรียนอนุบาล 12 แห่ง พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว มี 2 ประการ คือ การศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อทัศนะของผู้ปกครองในการยอมรับคุณภาพของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

วิลเลียมสัน ดอนนา (Williamson, Donna, 2004 : 4351 – A) ได้วิจัยการเตรียมความพร้อมเพื่อการเข้าโรงเรียน การสำรวจทัศนคติของครู และผู้ปกครองและผู้จัดการศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองและผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กเพื่อเข้าเรียน แต่ต่อมา ไร้ที่ตามบางครั้งพวากษาที่อาจจะยังไม่ได้อยู่ในตำแหน่งที่สามารถแสดงความรับผิดชอบได้ เมื่อจากมีตัวเปรบงานอย่างที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น การมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างพวากษากับเด็ก ๆ ที่อยู่ในความคุ้มครองของพวากษา นอกจากนี้ ยังปรากฏให้เห็นความเชื่อของผู้ปกครองและผู้บริหารโรงเรียนว่าเด็ก ๆ มีความพร้อมที่จะเข้าโรงเรียนแล้ว ในขณะที่ครูกลับคิดว่า ยังมีเด็กอีกหลายคนที่ยังไม่พร้อมที่จะเข้าโรงเรียน และในส่วนของข้อเสนอแนะสำหรับการเรียน แผนการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อมคือ ควรมีการส่งเสริมให้นำไปใช้ในทางปฏิบัติ และทำการศึกษาวิจัยต่อไปในอนาคตด้วย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ซึ่งจะให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาที่เน้นพัฒนาการของเด็กซึ่งเน้นการได้รับความรู้จากประสบการณ์จริง มีการจัดบูรณาการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของผู้เรียน ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการจัดการศึกษาปฐมวัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาที่มีความเร่งด่วนที่ต้องการแก้ไขในแต่ละด้าน มีดังนี้ ครุภูมิและเด็กมีจำนวนไม่เพียงพอ การจัดการเรียนการสอนขาดสื่อการเรียนการสอน ส่วนปัญหาอื่นๆ ที่พบ ได้แก่ ปัญหาราคาค่าแคลนบุคลากรที่มีความชันสูงเฉพาะทาง อาคารเรียนไม่สมบูรณ์ ห้องเรียนคับแคบ ไม่เป็นสัดส่วนขาดงบประมาณสนับสนุน การดำเนินงานและการจัดการสื่อแวดล้อม และขาดการดำเนินงานติดตามผลงาน กิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้สัมผัสกับธรรมชาติอย่างแท้จริง ครุภาคการเตรียมแผนการจัดประสบการณ์ก่อนทำการสอน และครุไม่ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนเอกชนหรือหน่วยงานที่จัดการศึกษาปฐมวัย จึงต้องพัฒนา ในเรื่องต่อๆ ตามหลักการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยต่อไป การวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในหลักการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของสถานศึกษาต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY